

Αντιφωνητής

Διά μαλακίαν και
ραθυμίαν εγκαταλείπειν
τά των προγόνων έργα

ΞΕΝΟΦΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2005

ΕΤΟΣ 8ο / ΑΡ. Φ. 181 / ΤΙΜΗ 0,90 €

Συμβολή στη θρακική αυτογνωσία

Η 4η έκδοση του μνημειώδους -και βραβευμένου από την Ακαδημία Αθηνών- έργου Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ (1361-1920) από τον συγγραφέα του κ. Απόστολο Π. Εύθυμιάδη είναι η συνέχιση της μοναδικής του προσφοράς στον τόπο μας και η διατράνωση ενός λαμπρού παραδείγματος προς μίμηση.

Η έκδοση, έπαιξημένη κατά 30% (!) περίπου, ξεπέρασε τις χίλιες σελίδες, γίνεται σε 10.000 αντίτυπα και είναι και πάλι δερματόδετη. Αυτή τη φορά χρησιμοποιεί την απλή καθαρεύουσα και είναι για τον αναγνώστη μία καλή άσκηση στις παλαιότερες μορφές της ελληνικής. Στά κεφάλαια του βιβλίου παρελαύνουν οι ιστορικές στιγμές και οι ήρωικές μορφές που λάμπρυναν τον θρακικό χώρο αλλά είναι ελάχιστα γνωστές, είτε λόγω αντικειμενικών δυσκολιών είτε λόγω της δικής μας άβελτηρίας. Το τεράστιο κενό στον τομέα αυτόν έρχεται να καλύψει το έργο της ζωής του κ. Εύθυμιάδη, ερασιζόμενο μίαν απέραντη βιβλιογραφία και συνθέτοντας το αληθινό πρόσωπο της Θράκης: Αυτό των λαϊκών ήρώων, των μαρτύρων κληρικών, των ξεχωριστών λογίων, των εθνικών ευεργετών, των ξεκληρισμένων χωριών, του διμέτρω αγώνα κατά Τούρκων και Βουλγάρων.

Τό γεγονός πως ένα τέτοιο μοναδικό έργο εκδίδεται ιδίως αναλώμασι και προσφέρεται δωρεάν σε χιλιάδες αποδέκτες (ύπηρεσίες, βιβλιοθήκες, ιδιώτες...), όπως συνέβη και με τα 25.000 αντίτυπα των προηγούμενων εκδόσεών του, έχει δύο όψεις: Πρώτον κατατάσσει τον συγγραφέα στη χορεία εκείνων των ξεχωριστών Θρακικών μορφών ανιδιοτελούς προσφοράς που μνημονεύει. Και δεύτερον είναι μία διαρκής μομφή κατά ΟΛΩΝ των τοπικών (και μή) άρχόντων που άρνήθηκαν την πρόταση του συγγραφέως για επανεκτύπωση και δωρεάν διάθεση του έργου στους Θρακιώτες. Όταν ένας ιδιώτης εκδίδει (και ταχυδρομεί εντός κι εκτός Ελλάδος!) εντελώς δωρεάν 35.000 τόμους, άναρωτιέται κανείς ποιοί λόγοι εμπόδισαν τις δημόσιες και τοπικές Αρχές να πράξουν κάτι ανάλογο. Πάντως οικονομικοί δεν είναι...

«Βιβλίο μίσους» ή Καινή Διαθήκη!

Πρόκειται για ένα νέο συγκλονιστικό, προερχόμενο από την αμερικανική Γερουσία και όλοι το κάνουν γαργάρα για ευνόητους λόγους, όπως και ό,τι άλλο σημαντικό συμβαίνει παγκοσμίως, καθώς προτεραιότητα έχουν τα ψεύδη για τις Αλκαίντες, τις πτηνοεπιδημίες και άλλα σκιάχτρα των αποβλακωμένων μαζών. Ο προτεινόμενος νόμος S.1145 υιοθετεί τον όρισμό της πανίχυρης εβραϊκής οργάνωσης Anti Defamation League (ADL) του «μίσους» ως «προκατάληψης» έναντι των προστατευόμενων πληθυσμιακών ομάδων (σάν τους όμοφυλόφιλους και όχι μόνο...). Αυτό καθιστά τη Βίβλο «λογοτεχνία μίσους» (hate literature), ο λόγος της καθίσταται «λόγος μίσους», οι δέ Χριστιανοί γίνονται... έγκληματίες μίσους!

Δέν πρόκειται για φανταστικό σενάριο, ήδη πριν έναν χρόνο 11 Χριστιανοί συνελήφθησαν κατ' έντολήν της περιφερειακής Εισαγγελέως Φιλαδέλφειας Λύν Άμπραχαμ (έξεχον μέλος της ADL) ως «έγκληματίες μίσους» γιατί άναπαρήγαγαν εδάφια της Βίβλου που καταφέρονται έναντι της όμοφυλοφιλίας. Μέ τον ίδιο νόμο οι ιερείς θά διώκονται άν άναπαράγουν εδάφια της Καινης Διαθήκης που κατηγορούν τους Εβραίους ότι... συνωμότησαν κατά του Ιησού! Καθώς δύο άκόμη ρεπουμπλικάνοι γερουσιαστές (Arlen Specter/Pennsylvania και Mike DeWine/Ohio) δήλωσαν ότι θά ύπερψηφίσουν τό νομοσχέδιο, ή πλειοψηφία κερδήθηκε για τους ύποστηρικτές του και έντός των ήμερών κατατίθεται. Καί μή χαιρέστε που αυτά «γίνονται άλλοι», ή σειρά μας έρχεται.

Επιστήμη υπέρ πατρίδος, έστω και... άδικούσας!

Γιά όποια σαχλοκοιδουνα θεωρούν ότι ή Επιστήμη παραμερίζει τις παραδοσιακές άξεις (πατρίδα και θρησκεία, επί παραδείγματι): Τό Νόμπελ Οικονομίας μοιράστηκε με τον 84χρονο Άμερικανό καθηγητή Σέλιγκ ο 75χρονος ισραηλινός καθηγητής Ρόμπερτ Άουμαν, που θεωρείται ειδικός στη θεωρία παιγνίων. Ο Άουμαν μετανάστευσε στις ΗΠΑ τό 1938, δούλεψε στό MIT και τό 1956 έγκαταστάθηκε στό Ισραήλ. Στην επικοινωνία του με τη Σουηδική Ακαδημία ό θρησκευόμενος (βλέπε και στη φωτογραφία) Άουμαν δήλωσε πως έλπίζει ή θεωρία του να προσέφερε «στόν άγώνα του Ισραήλ για επιβίωση». Παραμερίζοντας τά επί μέρους για τήν ισραηλινή περίσταση, άξίζει να προσεχθεί ή δήλωση που φωτίζει τό πως λειτουργούν οι άλλοι (και δή οι κορυφαίοι) και να σκεφτούμε τό πως λειτουργούμε έμεις (οί πάτοι)...

Βραδυά Αδέσποτης Πολιτικής Έκφρασης*

Η ΘΕΜΕΛΙΩΔΗΣ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗ

Καραμπελιάς Γιώργος, συγγραφέας - Χατζηκωνσταντίνου Γιώργος, καθηγητής ΔΠΘ
Παπαϊωακείμ Μίλτος, έπ. καθηγητής ΔΠΘ - Ζουράρις Κώστας, συγγραφέας

Δευτέρα, 7 Νοεμβρίου 2005, ώρα 20:00, Έμποροβιομηχανικό Έπιμελητήριο Ροδόπης

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ: «Αντιφωνητής»

* Τήν εκδήλωση δέν ύποστηρίζει ούτε χρηματοδοτεί κανένας π... φορέας

10ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΘΡΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

Στις 18-23 Οκτωβρίου και υπό την αιγίδα της Διεθνούς Έπιτροπής Ίνδοευρωπαϊκών Σπουδών οργανώθηκε στη Θράκη (Κομοτηνή κι Αλεξανδρούπολη) τό 10ο Διεθνές Συνέδριο Θρακολογίας με θέμα «Η Θράκη στόν Έλληνο-ρωμαϊκό κόσμο». Ήταν τό πρώτο που έγινε στην Ελλάδα, με εύθυνη της ΙΘ' Έφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Άρχαιοτήτων και του Ίνστιτούτου Έλληνικής και Ρωμαϊκής Άρχαιότητας του Έθνικού Ίδρύματος Έρευνών. Οι όργανωτές επικέντρωσαν τήν θεματολογία σε ζητήματα που άναφέρονταν στην ιστορική άρχαιότητα (8ος π.Χ. - 4ος μ.Χ. αι.) του εύρύτετου θρακικού χώρου. Στο συνέδριο 159 ειδικοί έπιστήμονες από 17 χώρες (Βουλγαρία, Γαλλία, Γερμανία, Έλβετία, Ελλάδα, ΠΓΔΜ, Ήνωμένο Βασίλειο, ΗΠΑ, Ίταλία, Ίσπανία, Μολδαβία, Ούκρανία, Πολωνία, Ρουμανία, Ρωσία, Τουρκία και Τσεχία) παρουσίασαν 129 συνολικά άνακοινώσεις. Πριν τήν διεξαγωγή του συνεδρίου, και με δεδομένη τήν ιστορικά δικαιολογημένη καχυποψία των Θρακιωτών έναντι των Βουλγάρων, είχαν άκουστεί διάφορα κατά της διοργάνωσης (σοβαρά και μή) μά τελικά δέν ύπηρεζε τίποτε τό μεμπτό - αντίθετως. Για όλες τις πλευρές του συνεδρίου μιλήσαμε με τήν διευθύντρια της ΙΘ' Έφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Άρχαιοτήτων κ. Νικολίτσα Κοκκοτάκη που πρόθυμα δέχτηκε να μιλήσει στόν «Α»:

- Κυρία Κοκκοτάκη, κάνοντας έναν άπολογισμό, είστε εύχαριστημένη από τό συνέδριο;
- Είμαστε πολύ εύχαριστημένοι. Πέρα από τον μεγάλο αριθμό των εισηγήσεων, παραβρέθηκαν πολύ γνωστοί άνθρωποι που δουλεύουν με τή Θράκη πολλά χρόνια, σαν τους Picard, Zahrt, Archibald... Άνταλλάχθηκαν άπόψεις, είδαμε τά εύρήματα των συναδέλφων από τή Βουλγαρία και άσχετως του άν εύσταθούν οι σχετικές έρμηνείες ή άπόψεις των τελευταίων - άν π.χ. μία μάσκα άνήκε στόν βασιλιά Σιτάλκη ή όχι - πρόκειται για εύρήματα σημαντικά. Πράγμα

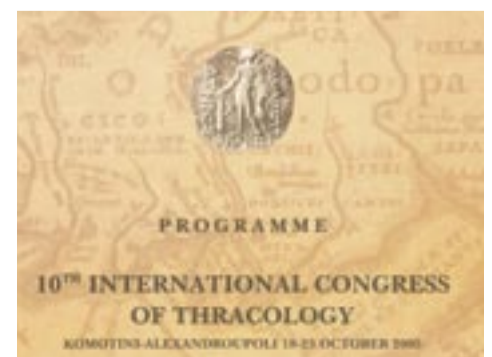
λογικό, άφου εκεί, στη σημερινή Βουλγαρία ήταν τό βασίλειο των Όδρυσών. Όμως και οι Έλληνες είχαν πριν τήν εποχή του Φιλίππου περάσει βορείως της Ροδόπης, λ.χ. στην Πίστιρα ύπήρχε έμπόριο, έχουν βρεθεί έλληνικές έπιγραφές που μάς έδειξαν οι Βούλγαροι συναδέλφοι. Έχουμε έπιγραφές στά έλληνικά από τά κλασικά χρόνια μέχρι τά ρωμαϊκά. Πέρα από ελάχιστες θρακικές έπιγραφές - σαν εκείνη στό διάσημο χρυσό δαχτυλίδι του Έζέροβο - στις όποιες χρησιμοποιείται τό έλληνικό αλφάβητο για τήν άπόδοση της άγνωστης θρακικής γλώσσας, όλες οι άλλες είναι έλληνικές. Στην Πίστιρα, άς πούμε, βρέθηκε ή έπιγραφή που άναφέρει τά άποκλειστικά προνόμια που παραχώρησαν οι Όδρυσες στός Μαρωναίτες για τό εμπόριο και τον πλού του Έβρου.

- Τα θαυμαστά εύρήματα του Κίτωφ αλλάζουν όσα ξέρουμε για τους άρχαιους Θράκες;

- Όχι. Άπλώς τονίζουν πράγματα που ξέραμε. Ο Κίτωφ μίλησε για όλο τό άνασκαφικό του έργο και για τους συγκεκριμένους τάφους που είναι όπωσδήποτε έντυπωσιακοί. Σίγουρα είναι επηρρεασμένοι και έμπνευσμένοι από τους μυκηναϊκούς τάφους (χαρακτηριστικές και οι χρυσές μάσκες), από τους Έλληνες. Όλος ό θρακικός κόσμος ήταν πολύ επηρρεασμένος από τον έλληνικό. Κοιτούσα τήν εικονογραφία των εύρημάτων και έντυπωσιάστηκα: είναι ή έλληνική μυθολογία!

- Έγινε καμιά προσπάθεια παρασύνδεσης των Θρακών με τους Πρωτοβούλγαρους;

Συνέχεια στη σελίδα 4

Παφ, παφ, να σας ξεσκονίσω, κύριε (κομματική) Διευθυντά μου!

(Τη νύχτα που οι κομματικοί μηχανισμοί διόριζαν αναξιοκρατικά κι επαγγέλονταν συνάμα την «αξιοκρατική» «αξιολόγηση»...)

Η αγένεια και η αδιαφορία με τις οποίες αντιμετωπίζονται πολλές φορές οι πολίτες από υπαλλήλους σε δημόσιες υπηρεσίες οδηγούν στη γνωστή πρόταση που εκστομίζεται ελαφρά τη καρδία από πλήθος ανθρώπων πλέον: την άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων. Αντίστοιχες συμπεριφορές είναι λογικό να εξοργίζουν τους πολίτες, οι εύκολες γενειώσεις, ωστόσο, μαζί με τις ισοπεδωτικές διαπιστώσεις περί χαμηλής ποιότητας εργασίας όλων των δημοσίων υπαλλήλων και ανάγκης άρσης της μονιμότητας όχι μόνο είναι άδικες, αλλά και άκρως επικίνδυνες. Οι πιέσεις που ασκούνται στους υπόλοιπους εργαζομένους από κάποιες ανάρμοστες συμπεριφορές τούς υποχρεώνουν να δυναμιτίζουν οι ίδιοι τις συνθήκες εργασίας τους με την εξαναγκαστική αποδοχή προτάσεων «αξιολόγησης» και «άρσης μονιμότητας», καθώς θεωρείται πως όποιος δεν αποδέχεται τις προτάσεις αυτές είναι φυγόπονος και προφανώς ανάξιος. Τα πράγματα όμως δεν είναι τόσο απλά. Η «αξιολόγηση» και η «άρση της μονιμότητας» δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα βελτιώσουν τις συνθήκες παροχής υπηρεσιών για τους πολίτες, ενώ πιθανότατα θα οδηγήσουν τους ευσυνείδητους υπαλλήλους σε εκβιαστικές συνθήκες εργασίας, γεμάτες άγχος και φόβο, κάτω από μια αφόρητη «αξιολογική» πίεση που δεν θα τους επιτρέπει να αποδίδουν απερίσπαστοι, λόγω του φόβου της απόλυσης, το μέγιστο των δυνατοτήτων τους. Για να καταδειχτεί η πολυπλοκότητα της υπόθεσης θα εξετάσουμε τις διαφορετικές «ταχύτητες» δημοσίων υπαλλήλων στη χώρα μας σήμερα.

Οι Έλληνες δημόσιοι υπάλληλοι εντάσσονται χοντρικά σε δύο βασικές κατηγορίες: σε όσους προσλήφθηκαν χωρίς αξιοκρατικές εξετάσεις από τα γνωστά εκάστοτε κυβερνητικά παράκεντρα διορισμών, και σε

όσους προσλήφθηκαν με γραπτές εξετάσεις (και κάτω διαχωρισμό από τις ύποπτες «φωτογραφικές» προφορικές) από το Α.Σ.Ε.Π. Αν και οι γραπτές εξετάσεις από το Α.Σ.Ε.Π. αντιμετωπίστηκαν αρχικά με καχυποψία (και δικαιολογημένα: πώς να πιστέψει εύκολα ο πολίτης ότι επιτέλους λειτουργεί στη χώρα του και κάτι αξιοκρατικά, όταν όλες του οι προηγούμενες εμπειρίες τού υποδείκνυαν μεθοδεύσεις αναξιοκρατικές;), σήμερα είναι πλέον εμπειρωμένη η εμπιστοσύνη των πολιτών στον θεσμό αυτό. Οι διαφορετικοί τρόποι πρόσληψης των δύο κατηγοριών δημοσίων υπαλλήλων δημιουργούν τις δύο «ταχύτητες» εργαζομένων που προαναφέρθηκαν.

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι εργαζόμενοι που προσλήφθηκαν αξιοκρατικά διαθέτουν και τις απαραίτητες γνώσεις για ν' ανταποκριθούν στις ανάγκες των υπηρεσιών τους αλλά και τη διάθεση να προσφέρουν στους πολίτες και να τιμήσουν τη θέση εργασίας που κατέκτησαν, ιδιαίτερα εφόσον είναι πασίγνωστο πόσο δύσκολη είναι η επαγγελματική αποκατάσταση για τους νέους ανθρώπους σήμερα. Ο εργαζόμενος που εξασφαλίζει με μόχθο μια θέση εργασίας δεν σέβεται, δεν κοροϊδεύει. Όσοι πάλι προσλήφθηκαν με «μέσο» μπορεί να επιδεικνύουν διάθεση προσφοράς, αλλά το ποσοστό τους που εργάζεται χωρίς μεράκι και αισθάνεται ότι διεκπεραιώνει αγγαρεία είναι σαφώς μεγαλύτερο σε σχέση με τους προσληφθέντες αξιοκρατικά, μεταξύ των οποίων τα αντίστοιχα κρούσματα είναι ελάχιστα.

Δεδομένης, συνεπώς, της παραπάνω πραγματικότητας, εύλογα προκύπτει το συμπέρασμα πως αν κάποιος χρειάζεται αξιολόγηση είναι όσοι δεν προσλήφθηκαν αξιοκρατικά. Από εδώ όμως ξεκινούν όλα τα «αξιολογικά» προβλήματα, τα οποία κανέναν δεν λαμβάνει υπόψη του όταν υπερασπίζεται των αξιολογίων ή, καλύτερα, δεν θέλει να λαμβάνει υπόψη του. Θέτω το εξής πολύ απλό ζήτημα: *ας υποθέσουμε ότι θεσπίζεται ένα σύστημα αξιολόγησης για τους υπαλλήλους. Προφανώς οι «αξιολογητές» θα 'ναι οι προϊστάμενοι των εργαζομένων, οι οποίοι αλλάζουν κάθε φορά που αλλάζει κυβέρνηση*

και οι οποίοι προθούν τις κομματικές γραμμές. Ας υποθέσουμε ότι ο κύριος προϊστάμενος ανήκει στη Νέα Δημοκρατία (φυσικά το ίδιο παράδειγμα θα ίσχυε και για το ΠΑΣΟΚ ή για οποιοδήποτε άλλο κόμμα βρεθεί στην εξουσία) και ότι οι υφιστάμενοί του είναι άρτι νεοπροσληφθέντες από τα γνωστά «παραθυράκια» και ανήκουν ιδεολογικά στον ίδιο πολιτικό χώρο. Ερώτημα: υπάρχει περίπτωση να «αξιολογηθεί» ως ανεπαρκής ο υπάλληλος του ίδιου κομματικού χώρου που μόλις «αποκαταστάθηκε», στο πλαίσιο της «κοινωνικής» πολιτικής των «δικών μας παιδιών»; Η απάντηση είναι περιττή. Ποιους, επομένως, θ' αφορά η αξιολόγηση; Όσους διορίστηκαν αξιοκρατικά; Τι «αξιολόγηση» θα 'ναι αυτή που για τους μισούς θα κινείται στη σφαίρα του φασματικού και για τους άλλους μισούς θ' αποτελεί μοχλό άσκησης πιέσεων και τρομοκράτησης για συμμόρφωση όχι στους νόμους της πολιτείας αλλά στην κομματική γραμμή; Όποιος παραβλέπει την συγκεκριμένη πραγματικότητα κι επιμένει στην «αξιολογική» καραμέλα, απλά εθελουφλεί υπηρετώντας πονηρά το κομματικό σύστημα.

Εφόσον καμιά αξιολόγηση δεν πρόκειται να ενοχλήσει τα «δικά μας παιδιά», τι λόγο ύπαρξης έχει και ποιες σκοπιμότητες εξυπηρετεί; Ήδη αναφερθήκαμε στη φίμωση των εργαζομένων και στην εξυπηρέτηση των κομματικών μεθοδεύσεων που επιχειρείται. Επιπρόσθετα θα επεκταθεί η κατάσταση ομηρίας που ισχύει για τους συμβασιούχους για ψηφοθηρικό εκβιασμό. Εννοείται πως ανοίγει και ο δρόμος για αλληπάλληλες απολύσεις εργαζομένων με κάθε αλλαγή κυβέρνησης, προκειμένου να αντικαθίστανται οι «αντίπαλοι» από τους «μετέρους». Έτσι, ακόμα και υπάλληλοι που, αν και διορισμένοι αναξιοκρατικά, ωστόσο είχαν μάθει καλά να αντικειμενικά της δουλειάς τους και απέδιδαν ικανοποιητικά, θα αντικαθίστανται, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για τη δυσλειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών. Επιπλέον «επιτυγχάνεται» η... «εξίσωση» των συνθηκών εργασίας σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα: οι εργαζόμενοι απεμπολούν δικαιώματα, προκειμένου οι

μεγαλοιδιώτες να θησαυρίζουν. Κι αντί να επιχειρείται η εξίσωση μέσω της βελτίωσης των συνθηκών εργασίας για όσους εργάζονται υπό αντίξοες συνθήκες, επιχειρείται μέσω της κατεδάφισης εργασιακών δικαιωμάτων που κατακτήθηκαν μ' αιματηρούς αγώνες. Επομένως, μόνη σίγουρη και «αξιοπρεπής» συμπεριφορά των υπαλλήλων απέναντι στον (κομματικό) διευθυντή τους είναι εκείνη που περιγράφει ο Καρυωτάκης: «Έπρεπε να σκύψω μπροστά στον ένα και, χαϊδεύοντας ηδονικά το μαύρο σεβιότ – παφ, παφ, παφ, παφ – “έχετε λίγη σκόνη” να ειπώ “κύριε Άλφα”...» (Κ. Γ. Καρυωτάκης, «Κάθαρσις...») Κι αφού δεν πολιτεύεται σήμερα το σεβιότ, «Ωραίο το πουκαμισάκι σας, κύριε Διευθυντά μου», θα προσθέταμε εμείς!...

Είναι πασιφανές ότι η συζήτηση περί αξιολόγησης και άρσης της μονιμότητας στερείται κάθε λογικής. Όποιος επιθυμεί πραγματικά να βελτιώσει την λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών ξεκινά από τη ρίζα του προβλήματος: διορίζει υπαλλήλους αποκλειστικά με αξιοκρατικό τρόπο, χωρίς να πιέζει για «άνοιγμα παράθυρων» στις τούμμες διαδικασίες επιλογής προσωπικού από το ΑΣΕΠ. Αλλά εμείς, κοροϊδεύοντας τον κόσμο, πρώτα διορίζουμε αναξιοκρατικά κι έπειτα κοπτόμαστε για την «αξιολόγηση» λόγω της δυσλειτουργίας που οι ίδιοι προκαλέσαμε στις δημόσιες υπηρεσίες με τους ακατάλληλους υπαλλήλους που επιβάλαμε σ' αυτές. Έτσι, υποκρινόμαστε τους «οργανωτικούς» και συνάμα εκβιάζουμε κρατώντας σε ομηρία τούς εργαζομένους που νωρίτερα «ευεργετήσαμε» διορίζοντάς τους, εξυπηρετώντας παράλληλα τις εργοδοτικές ορέξεις των μεγαλοιδιωτών, που μας «ενισχύουν» κάτω απ' το τραπέζι για να εξωραϊζουμε ιδεολογικά τις αντεργατικές επιδιώξεις τους. Υπό τις συνθήκες αυτές, η εξαφάνιση από τον πολιτικό χάρτη του εντιμότατου πολιτικού και ιδρυτή του Α.Σ.Ε.Π. Σάκη Πεπονή δεν μας εκπλήσσει. Το σύστημα φαίνεται πως αποδέχεται μόνο τις προκλητικές κεφαλαιοκρατικές και αντεργατικές κορώνες του Μητσότακη, του Μάνου και του Ανδριανόπουλου... **Γιάννης Στρούμπας**

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΠΕΡΑΝ ΤΗΣ ΚΑΚΑΒΙΑΣ

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΥΠ.Ε.Ε.

Στά σχέδια της κυβέρνησης Μπερίσα είναι ή περαιτέρω ένδυνάμωση των ελληνοαλβανικών σχέσεων, με την καθιέρωση συνεχούς και συστηματικού διαλόγου «σε ύψηλο επίπεδο», τόνισε σε συνέντευξη του ο Άλβανος ύπουργος Έξωτερικών Μπεισνί Μουσταφάι, υποστηρίζοντας παράλληλα πως υπάρχουν δυνατότητες για κάτι τέτοιο. Μεταξύ άλλων είπε: «Θέλω να σας διαβεβαιώσω απόλυτα ότι δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή στην κατεύθυνση της εξωτερικής πολιτικής σε σχέση με την Ελλάδα, με την έννοια ότι εμείς θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε με όλες μας τις δυνάμεις για τη σύμφωνη των σχέσεων μεταξύ των δυο χωρών. Η Ελλάδα είναι ο δεύτερος οικονομικός και εμπορικός εταίρος μας. Εγώ εκτιμώ πολύ τη δήλωση του κ. Καραμανλή κατά τη διάρκεια της συνάντησής του με τον πρωθυπουργό Μπερίσα, όταν είπε ότι αυτό είναι ένα σημείο αλλαγής στις σχέσεις Ελλάδος- Αλβανίας, με την έννοια πρέπει να θεθεί τέλος στη μέθοδο αυτόσχεδιασμού που εμφανίστηκε τα τελευταία οχτώ χρόνια στις σχέσεις με την Ελλάδα, όταν δεν υπήρχαν συγκεκριμένα προγράμματα. Πρέπει να λειτουργήσει καλύτερα ή κοινή ελληνοαλβανική επιτροπή και πρέπει να υπάρχει ένας συνεχής διάλογος σε ύψηλο επίπεδο.

Στό πρόγραμμά μας αναφερόμαστε στη βελτίωση των συνθηκών και θα συνεχίσουμε να επιτηρούμε από κοντά τη διαδικασία εκπλήρωσης όλων των δικαιωμάτων των μειονοτήτων στην Αλβανία, σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις και τά κριτήρια. Δεχόμαστε επίσης και παρατηρήσεις από τους διεθνείς οργανισμούς και από τις φίλες χώρες, είμαστε τελείως άνοιχτοι να επιτηρηθεί το έργο μας στο σεβασμό των στάνταρτς για τις μειονότητες. Θα δούμε πραγματικά τα νομοθετικά κενά που υπάρχουν ώστε να εφαρμοστούν τα πάντα σύμφωνα με τά διεθνή κριτήρια.

Για τη λειτουργία ελληνικού σχολείου στη Χειμάρρα θα τώ δούμε συγκεκριμένα επί τόπου τώ ζήτημα αυτό. Εγώ έχω μόνο λίγες μέρες στη θέση αυτή, αλλά νομίζω ότι θα τώ μελετήσουμε τώ θέμα αυτό και όχι μόνο για τή Χειμάρρα, αλλά

θα τώ μελετήσουμε γενικότερα τώ ζήτημα τής εκπαίδευσης και τών σχολείων τής ελληνικής μειονότητας, ώστε να καλυφθεί τώ κενό και να άνοιξουν εκεί, όπου αυτά δεν υπάρχουν.

Όσον αφορά τώ Κόσοβο, νομίζω ότι οι εξελίξεις έχουν προχωρήσει σε τέτοιο στάδιο, ώστε είναι άναγκαίο ή «γλάσσο» της άλβανικής κυβέρνησης να αφήσει τά ύπονοούμενα και τή διπλή έννοια, που τήν χαρακτηρίζει μέχρι σήμερα. Σήμερα υπάρχει μία διεθνής συζήτηση, είμαστε ένωπιον τής έναρξης τών διαπραγματεύσεων για τώ τελικό καθεστώς τού Κόσοβου. Τώ σημερινό «status quo» δεν παράγει πιά πολλή σταθερότητα και γι' αυτό είμαι σίγουρος. Γι' αυτό συμφωνώ με τήν όλο και πιο εύρεως άποδεκτή άποψη ότι πρέπει να άρχισουν οι διαπραγματεύσεις. Νομίζω ότι ή πρόταση για μία «ύπό όρους άνεξαρτησία» είναι ή πιο σωστή, παράγει σταθερότητα. Η ύπό όρους άνεξαρτησία έχει να κάνει με τώ διάστημα κατά τώ όποιο ή διεθνής κοινότητα θα έχει καθοριστικό ρόλο έντός ενός κράτους που άποδεικνύει με πράξεις ότι βαδίζει προς τή σωστή κατεύθυνση και τήν άνεξαρτησία και τούς θεσμούς που καθιέρωσε θά παραδώσει σταδιακά στους πολίτες τού Κόσοβου, όταν βέβαια αυτό άποδείξουν ότι άξίζουν τήν άνεξαρτησία και είναι σε θέση να ίδρύσουν ένα κράτος δικαίου».

«ΕΧΘΡΙΚΕΣ» ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ

Ο εισαγγελέας τού Άρειου Πάγου, Δημήτρης Λινός, ύποστήριξε στην Όλομέλεια Α.Π. ότι τώ ελληνικό Δημόσιο έχει δικαίωμα να πωλήσει τις άποκαλούμενες «έχθρικές περιουσίες» τών Έλλήνων που διαμένουν στην Αλβανία και έχουν άλβανική ήθαγένεια (Βορειοηπειρωτών), εφόσον τώ δημόσιο έχει άποκτήσει τήν κυριότητα τους και οι ιδιοκτήτες τους έχουν μείνει άδρανεϊς για μεγάλο χρονικό διάστημα (27 και πλέον έτη). Ο κ. Λινός ύποστήριξε ότι τώ ελληνικό Δημόσιο έχει δικαίωμα να άποκτήσει κυριότητα τού άκινήτου με χρησικτησία, σύμφωνα με τόν Άναγκαστικό Νόμο 2636 περί δικαιοπρασιών έχθρών και μεσεγγυήσεως έχθρικών περιουσιών και κατά συνέπεια να τώ πουλήσει. Επίσης ό εισαγγελέας τού Άρειου Πάγου έπεσήμανε ότι τώ Έφετείο Θεσσαλονίκης σωστά έκρινε καταχρηστική τήν άγωγή τών Βορειοηπειρωτών, γιατί έπι 27 και πλέον χρόνια ήταν άδρανεϊς ως προς τήν περιουσία τους.

Ειδικότερα, Βορειοηπειρώτης άγόρασε τώ 1930 άκίνητο επί τής όδου Γρ. Παλαμά στη

Θεσσαλονίκη. Τώ 1940, σύμφωνα με τόν Α.Ν. 2636/1940, τώ άκίνητο μπαίνει ύπό μεσεγγύηση ως «έχθρική περιουσία». Ό ιδιοκτήτης, τώ 1967, άπεβίωσε και τώ άκίνητο τώ κληρονομούν τά παιδιά του. Τώ 1993, τώ Δημόσιο πουλάει τώ άκίνητο, στώ όποιο άνεγέρθησαν τρεις πολυώροφες οικοδομές και τόν έπόμενο χρόνο οι κληρονόμοι στρέφονται με άγωγή τους κατά τού Δημοσίου. Στώ Έφετείο έχασαν τήν άγωγή τους και ή ύπόθεση έφθασε στόν Άρειο Πάγο.

ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΗ

Άδελφοποιημένες πόλεις είναι από τήν 19η Όκτωβριου ή Θεσσαλονίκη και ή Κορυτσά με πρωτόκολλο που ύπέγραψαν οι δήμαρχοι τών δυο πόλεων Β. Παπαγεωργόπουλος και Ρ. Ντάμο, παρουσία τών προέξων τής Ελλάδας στην Κορυτσά και τής Αλβανίας στη Θεσσαλονίκη. Τους ιστορικούς δεσμούς τών δυο πόλεων ύπογράμμισε ό κ. Παπαγεωργόπουλος ό όποιος έπεσήμανε ότι ή Κορυτσά τόν 18ο αιώνα ήταν τώ πιο σημαντικό κέντρο τού Έλληνισμού εκείνης τής περιοχής, με πολλά σχολεία και πολλές εκκλησίες. Αναφερόμενος στους στόχους τής άδελφοποίησης έδωσε έμφαση στη διμερή συνεργασία στόν πολιτιστικό, έπιχειρηματικό και οικονομικό τομέα, ενώ μίλησε και για τήν ευρωπαϊκή προοπτική τών χωρών τών Δυτικών Βαλκανίων. «Η άδελφοποίηση αυτή άνοίγει έναν νέο δρόμο για τή χώρα μας προς τήν Ευρωπαϊκή Ένωση», είπε από τήν πλευρά του ό δήμαρχος Κορυτσάς. Άναφέρθηκε άκόμη στούς ιστορικούς δεσμούς τών δυο πόλεων, τή συνεργασία μεταξύ τών μεγάλων πόλεων τής Βαλκανικής και τις σχέσεις Ελλάδος και Αλβανίας.

ΤΕΧΝΕΣ

Η Ελλάδα ήταν έφετος ή χώρα που ξεκίνησε τή σειρά συναυλιών κλασικής μουσικής Klasik (πρώην Allegretto Albania), που διοργανώνεται για έκτη συνεχή χρονιά στην Αλβανία από τις πρεσβείες διαφόρων ευρωπαϊκών χωρών. Τα άλβανικά ΜΜΕ άναφέρθηκαν εκνευσμένα στην έναρξη τής έν λόγω σειράς συναυλιών στην Άκαδημία Τεχνών τής άλβανικής πρωτεύουσας με τώ κονσέρτο - που διοργανώθηκε από τήν ελληνική Πρεσβεία στα Τίρανα - τού Έλληνα πιανίστα Άρη Γαρουφαλή και τού Άλβανού βιολοντελίστα Ρενάτο Ρίπο, που παίζει για πρώτη φορά στη χώρα του μετά από 15 περίπου χρόνια άπουσίας από τήν Αλβανία. Ό Έλληνας πρέσβης κ. Παντελής Καρκαμπάσης στόν

σύντομο χαιρετισμό του πριν τήν έναρξη τού κονσέρτου χαρακτήρισε τή συναυλία τών δυο μουσικών ως ένα άκόμα έπιτυχημένο δείγμα τής συνεργασίας τών δυο χωρών στόν πολιτιστικό τομέα.

Άκόμη, στόν κόσμο τού άρχαίου ελληνικού δράματος είχαν τήν ευκαιρία να «ταξιδέψουν» οι κάτοικοι τών Τίρανων, μέσα από τήν «Αντιγόνη» τού Σοφοκλή που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στην άλβανική γλώσσα από τή θεατρική όμάδα «Atelier 31» με πρωτοβουλία τής ελληνικής πρεσβείας στα Τίρανα. Έτσι δόθηκε ή ευκαιρία στούς κατοίκους τής άλβανικής πρωτεύουσας να βιώσουν τήν έμπειρία τού άρχαίου ελληνικού δράματος «μέσα από ένα έργο με διαχρονικούς συμβολισμούς και μηνύματα, που ύπερβαίνουν τόπους κι έποχές», όπως τόνισε ό Έλληνας πρέσβης Π. Καρκαμπάσης.

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Φρουρίου
και Φιλίππου, 691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότητα: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr
Κωδικός 1380

Έκδοση τού σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καραϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από έπιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΣΤΙΚΗΡΩΔΙΟΤΗΣ ΑΕ

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 22 €
Εξωτερικού, συλλόγων,
όργανισμών, κλπ: 44 €
Αριθμοί λογαριασμών:
EUROBANK 306-0100211038
ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ 7161838

Ανα-γνώσεις

Νέο Σύνταγμα της Κύπρου προτείνει η ομάδα των «8»

Η Κύρα Αδάμ στην «Ελευθεροτυπία» (13-10) για τήν αληθινή προοπτική επίλυσης του Κυπριακού που γίνεται πλέον ξεκάθαρη:

«Η Κυπριακή Δημοκρατία έχει ανάγκη από ένα καινούργιο Σύνταγμα που δεν θα επιβληθεί από τρίτους, δεν θα βασίζεται σε «σχέδια λύσης», αλλά θα στηρίζεται στις βασικές αρχές του Διεθνούς Δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να υπάρξει οριστική λύση στο πολιτικό πρόβλημα με αποδοχή της από όλο τον κυπριακό λαό. Το Σύνταγμα αυτό θα προκύψει από μια Συνταγματική Συνέλευση και θα υποβληθεί σε δημοψήφισμα στο σύνολο του λαού της νήσου. Έργο της Ε.Ε. είναι να αναλάβει τις ευθύνες της και να βοηθήσει τη διαδικασία του νέου Συντάγματος, αλλά και ευθύνη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι να αποδεχθεί την πρόταση αυτή και να επιβλέπει την τήρηση των βασικών αρχών της Ε.Ε. κατά τη διαδικασία. Την πρόταση αυτή παρουσίασαν χθες επισήμως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα μέλη της «Επιτροπής για την ευρωπαϊκή λύση στην Κύπρο». (...) Κατά τη χθεσινή επίσημη παρουσίαση της πρότασης «Ευρωπαϊκή λύση για την Κύπρο», παρουσία του προέδρου της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων του Κοινοβουλίου Ελμαρ Μπρον, οι 8 καθηγητές επισήμαναν και τα εξής:

* Η τελική διευθέτηση του πολιτικού προβλήματος της Κύπρου δεν μπορεί να προέλθει από προηγούμενα «σχέδια» που έχουν υποβληθεί στην Κύπρο από τρίτες δυνάμεις και ειδικότερα από το απορριφθέν σχέδιο Ανάν.

* Οι όροι του σχεδίου Ανάν είναι απολύτως ανακόλουθοι με τις βασικές αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Διεθνές Δίκαιο, ειδικότερα σε ό,τι αφορά το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την ελευθερία και τη δημοκρατία και το διεθνές δίκαιο. «Ένα απορριφθέν σχέδιο δεν μπορεί να ανακυκλωθεί και να επαναπροταθεί με ανανεωμένες πολιτικές πιέσεις και απειλές. Και με στόχο να ανατρέψουν την έκφραση των πολιτών».

* Δεν είναι κυρίαρχο το κράτος-μέλος της Ε.Ε. που έχει δύο άλλα κράτη-μέλη (Ελλάδα, Βρετανία) και ένα υποψήφιο μέλος (Τουρκία) ως εγγυήτριες δυνάμεις. «Οι εγγυήτριες δυνάμεις έχουν γίνει μέρος του προβλήματος και επομένως δεν μπορεί να είναι μέρος της λύσης», αναφέρουν.

* Δεν υπάρχει έννομη τάξη σε έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βρίσκεται υπό παράνομη στρατιωτική κατοχή.

* Οι αρχές του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου προσφέρουν μια μοναδική ευκαιρία για την έναρξη και την ολοκλήρωση μιας διαδικασίας που θα καταλήξει σε μια δίκαιη λύση του προβλήματος της Κύπρου, μέσα από ένα πραγματικά κυπριακό Σύνταγμα.

* Για τον λόγο αυτό πρέπει να δημουρηγηθεί μια δημοκρατικά εκλεγμένη Συνταγματική Συνέλευση, που θα αντιπροσωπεύει τη θέληση των ψηφοφόρων, τις προσδοκίες της κοινωνίας, των πολιτικών και των διαφορετικών κοινοτήτων στο νησί.

* Έργο της συνέλευσης είναι να διαμορφώσει ένα νέο Σύνταγμα που θα αντικαταστήσει αυτό του 1960, με απόλυτη ελευθερία να επιλέγουν το πολιτικό σύστημα, να προχωρήσουν σε εδαφικές διευθετήσεις και να διαμορφώσουν τις διαδικασίες για την προστασία των μειονοτήτων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προς όφελος όλων των κοινοτήτων.

* Το νέο Σύνταγμα θα υποβληθεί σε δημοψήφισμα. «Μόνον ο λαός της Κύπρου μπορεί να νομιμοποιήσει αυτή τη νέα αρχή».

* Η Ε.Ε. έχει την υποχρέωση στο κράτος-μέλος της να βοηθήσει στην ενεργοποίηση αυτής της συνταγματικής διαδικασίας, «που θα επιτρέψει τελικώς στη Δημοκρατία της Κύπρου, ως κράτος-μέλος, να επαναποκτήσει την πλήρη κυριαρχία και ανεξαρτησία του».

* Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει να αποδεχθεί αυτή τη Συνταγματική Συνέλευση και να επιβάλει μηχανισμό επιτήρησης της εφαρμογής των ευρωπαϊκών αρχών.

Η πρόταση για την «ευρωπαϊκή λύση για την Κύπρο» έχει υποβληθεί σε κυβερνήσεις των κρατών-μελών, στην τουρκοκυπριακή κοινότητα, αλλά και την Αγκυρα, η οποία ακόμα δεν έχει δώσει την απάντησή της. Η πρωτοβουλία για την ευρωπαϊκή λύση για την Κύπρο ανήκει στους καθηγητές: Αντρέα Αουερ από την Ελβετία, Μαρκ Μπόσιτ από το Βέλγιο, Πίτερ Μπερνς από τον Καναδά, Αλφρεντ ντε Ζάγιας από τις ΗΠΑ, Σίλβιο Μάρκουσ Χέλμονς από το Βέλγιο, Ντίτερ Ομπερντόρφερ από τη Γερμανία, Μάλκολμ Σο από τη Βρετανία και τον Έλληνα καθηγητή Γιώργο Κασσιμάτη.»

Η τρομοκρατία τώρα δικαιώνεται

Ο Κ. Μοσχονάς (Ελευθεροτυπία, 13-10) για τον νέο, γενναίο κόσμο μας:

«Στην εγκαθίδρυση καθολικού χαφιεδισμού και αστυνομοκρατίας στα κράτη-μέλη της Ε.Ε. άποσκοπουν προτάσεις που υιοθέτησε χθες η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ύστερα από εισήγηση του αντιπροέδρου της και αρμοδίου για θέματα Δικαιοσύνης Ελευθερίας και Ασφάλειας, Φράνκο Φρατίνι. Η Επιτροπή προτείνει να καταστεί πλέον υποχρεωτική η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των εθνικών δικαστικών και δικαστικών αρχών των «25», σε στενή συνεργασία με τρίτες χώρες και ιδίως τις ΗΠΑ, ή οποία θα περιλαμβάνει όλα σχεδόν τα προσωπικά δεδομένα των Ευρωπαίων πολιτών, ακόμη και την οικογενειακή τους μερίδα στο Ληξιαρχείο... (...) Στο μεταξύ, οι ύπουροι Δικαιοσύνης και Έσωτερικών Υποθέσεων συζητήσαν χθες για πρώτη φορά την άλλη πρόταση της Επιτροπής, πάλι εμπνευσμένη του Φράνκο Φρατίνι, ή οποία προβλέπει την παρακολούθηση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και ηλεκτρονικών επικοινωνιών (Ιντερνέτ) των πολιτών και την αποθήκευσή τους από τις αντιτρομοκρατικές υπηρεσίες και από τους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών... Οί οργανισμοί αυτοί θα μπορούν να χρησιμοποιούν τα προσωπικά δεδομένα για έμπορικούς σκοπούς! Όλα αυτά, στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας...»

Συγκεκριμένα, οι τηλεφωνικές συνδιαλέξεις από κινητό και σταθερό τηλέφωνο καθώς και τα μηνύματα (SMS) των Ευρωπαίων πολιτών θα καταγράφονται από τους αρμόδιους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών και θα διατηρούνται για 12 ολόκληρους μήνες. Επίσης θα καταγράφονται και θα διατηρούνται για 6 μήνες οι επικοινωνίες μέσω Ιντερνέτ (e-mail, περιήγηση σε ιστοσελίδες). Τα διατηρούμενα στοιχεία θα άφορον τον άποστολέα, τον παραληπτή, την ώρα της επικοινωνίας, τη διάρκεια και τον τόπο... Τα στοιχεία θα είναι στη διάθεση όχι μόνο όλων των εθνικών δικαστικών αρχών αλλά και των αρχών των άλλων κρατών-μελών (αστυνομία, αντιτρομοκρατικές ομάδες, μυστικές υπηρεσίες κλπ), καθώς και των τρίτων χωρών, όπως των ΗΠΑ, «που εγγυώνται ένα ύψλο επίπεδο προστασίας των δεδομένων»...

Γκανέμ - Χομπέικα - Νασσάρ: ΝΕΚΡΟΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΡΙΕΛ ΣΑΡΟΝ!

Καθώς πληθαίνουν διεθνώς οι ύλακές κατά της Συρίας, ότι δήθεν ευθύνεται για τον φόνο του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου Ραφίκ Χαρίρι (ξ, αφού τότε ή έρευνα του ΟΗΕ...), είτε για την «αυτοκτονία» του Σύρου ύπουρου Γκαζί Καναάν (έδω μάλλον έχουν δίκιο, αφού ο νεκρός πιθανόν να είχε επαφές με τις ΗΠΑ για να ρίξει τον Άσαντ) σκεφτήκαμε να υπενθυμίσουμε μιά πτυχή της υπόθεσης για τήν οποία ο σημερινός πρωθυπουργός του εβραϊκού κράτους κατηγορήθηκε (από επίσημο πόρισμα της χώρας του!) ως προσωπικά υπεύθυνος: Τό μακελειό στη Σάμπρα και τή Σατίλα.

Νεκροί είναι και οι τρεις κύριοι μάρτυρες κατηγορίας κατά του αρχιδολοφόνου Αριέλ Σαρόν στην υπόθεση της σφαγής στα παλαιστινιακά προσφυγικά στρατόπεδα του Λιβάνου, Σάμπρα και Σατίλα. Οί Χομπέικα, Γκανέμ και Νασσάρ, που σχεδίαζαν να καταθέσουν στη δίκη (αν ποτέ θά γινόταν, καθώς τό Βέλγιο υπαναχώρησε) κατά του Σανάντερμαν (Σαρόν) είναι πλέον αδύνατον να φωτίσουν τον τρόπο με τον οποίο χιλιάδες γυναικόπαιδα της ΡΛΟ έσφάγησαν στη Βυρηττό τον Σεπτέμβριο του 1982 (ή Γ.Σ. του ΟΗΕ στις 16-12-1982 τήν χαρακτήρισε πράξη γενοκτονίας). Και ναί μόν είναι γνωστό ότι τήν άποτρόπαιη πράξη τήν

έκαναν οί Φαλαγγίτες αλλά ο ρόλος του ισραηλινού στρατού - που είχε περικυκλωμένα τά προσφυγικά στρατόπεδα - και των επικεφαλής του (ύπουργός Άμυνας ο Αριέλ Σαρόν και ΑΓΕΣ ο Ραφαέλ Έιτάν) δέν έχει άποσαφηνιστεί επαρκώς. Περιορίστηκαν στό να επιτρέψουν τήν είσοδο των φονιάδων (κάτι που έγκρίθηκε από τό ύπουργικό συμβούλιο στις 16-9-82) ή τήν προκάλεσαν; Άρκέστηκαν να ρίχνουν φωτοβολίδες τή νύχτα για να τούς διευκολύνουν ή μετείχαν και ένεργότερα; Άληθεύει ότι δέν άρκέστηκαν στην κατακρεούργηση* των άνυπεράσπιστων ανθρώπων και παρέδωσαν στό στάδιο τούς επίζωντες που μετά δύο εβδομάδες σε κοντέινερ έκτελέστηκαν ομαδικά;

Τέτοια έρωτήματα θά μπορούσαν να άπαντήσουν οί τρεις προαναφερθέντες: Ο Έλι Χομπέικα, που σκοτώθηκε από τή Μοσάντ μέ έκρηξη σε σταθμευμένο αυτοκίνητο παγιδευμένο μέ έκρηκτικά, τή στιγμή που περνούσε από δίπλα τό τζίπ του (φωτογραφία). Ο 56χρονος βοηθός και φίλος του Ζάν Γκανέμ που κρατούσε ντοκουμέντα για τή δίκη και έπεσε μέ τό αυτοκίνητό του σε δέντρο (καρδιακή προσβολή είπαν, χωρίς να έχει ιστορικό...) λίγα μέτρα πίο πέρα, τέσσερις μέρες πριν. Και ο 39χρονος Φαλαγγίτης Μισέλ Νασσάρ που πυροβολήθηκε μαζί μέ τή γυναίκα του στό Σάο Πάολο της Βραζιλίας από μασκοφόρο μέ πιστόλι που έφερε σιγαστήρα (λίγο πριν είχαν πάθει λάστιχο και τηλεφώνησαν σε φίλους τους πώς κάποιος τούς άκολουθεί). Και οί τρεις θάνατοι έπληθαν μετά τήν άναγγελία της έπικείμενης δίκης, δλοι στις άρχές του 2002, έντός 70 ήμερών! Τό έρωτήμά μας: Τί κάνει νιάου στά κεραμίδια;

* Έγραφε ή Loren Jenkins στη Washington Post (23-9-1982): «Μαρτυρία των Ralph Schoenman και Mya Shone: Όταν μπήκαμε στη Σάμπρα και σατίλα τό Σάββατο 18 Σεπτεμβρίου, τελευταία μέρα των φόνων, είδαμε παντού πτώματα. Φωτογραφήσαμε θύματα που είχαν άκρωτηριαστεί μέ μαχαίρια και τσεκούρια. Λίγα μόνο από τά θύματα που φωτογραφήσαμε είχαν πυροβοληθεί μέ όπλο. Άλλοι είχαν λυωμένα κεφάλια, βγαλμένα μάτια, κομμένους λαμούς, γδαρμένο τό δέρμα από τό σωμα, άλλοι ήταν διαμελισμένοι, μερικοί ξεκοιλιασμένοι...»

Τό τρομοκρατοτροφεϊό της EUFOR

Όταν τά κατήγγειλαν οί Σέρβοι θεωρήθηκαν συκοφαντικά ή ύπερβολές. Τώρα που τά πιστοποιούν και οί έφημερίδες των Βόσνιων μουσουλμάνων άπλως άποσιωπώνται. Άναφερόμαστε στις πληροφορίες για στρατόπεδα εκπαίδευσης ισλαμιστών τρομοκρατών στό βοσνιακό έδαφος, υπό τήν σκέπη των διεθνών δυνάμεων που τό διαφεντεύουν. Η έβδομαδιαία έφημερίδα Slobodna Bosna του Σενάντ Άβντις δέν περιορίστηκε στις άναφορές σχετικά μέ τήν ύπαρξη των στρατοπέδων αλλά και επέκρινε τόν διοικητή της EUFOR Ντέιβιντ Λήκου, για πρόσφατες δηλώσεις του πώς «άγνοεί τήν ύπαρξη τέτοιων στρατοπέδων». Η έφημερίδα θυμίζει τις παλαιότερες διαβεβαιώσεις του τότε άπεσταλμένου του ΟΗΕ στη Βοσνία, Ζάκ Κλάιν, προς τό Συμβούλιο Ασφαλείας ότι όντως δρούν ισλαμιστές στη χώρα αλλά «είναι καλό να βρίσκονται συγκεντρωμένοι σε ένα μέρος και ο ύπόλοιπος κόσμος να είναι άσφαλής». Και θέτει τό έρωτήμα αν και ο νύν διοικητής της EUFOR είναι σαν τους περισσότερους δυτικούς πολιτικούς της ίδιας άποψης, του «έλέγχου», δηλαδή, μέ τόν τρόπο αυτό, των τρομοκρατών.

Η ίδια έφημερίδα γράφει ότι τά στρατόπεδα άλλοτε βρίσκονταν στην Έρζεγοβίνη, κοντά στις λίμνες Τζαμπλάνικα και Μπόρατοκκι άργότερα μεταφέρθηκαν άλλοι. Φέτος, στις άρχές του Αύγουστου ή Ένεργός Ίσλαμική Νεολαία όργάνωσε μεγάλη κατασκήνωση μεταξύ Μπίχατς και Μπασάνσκα Κρούπα, στη θέση Γκρίμουσα, σε ιδιοκτησία κάποιου Φουάντ Βούκοβιτς, ο πατέρας του όποιου ήταν εκ των ιδρυτών του κυβερνώντος Μουσουλμανικού Κόμματος για τήν Δημοκρατική Δράση. «Είναι δυνατόν οί στρατιώτες της διεθνούς δύναμης να μίν πρόσεξαν τίς μεγάλες στρατιωτικές σκηνές, τήν παρουσία τόσοσ ανθρώπων και τίς πινακίδες αυτοκινήτων από τόσες ξένες χώρες;», άναρωτιέται ρητορικά ή Slobodna Bosna. Και προσθέτει ότι πέρα από τήν συγκεκριμένη όργάνωση είναι και τό Ουάχαμπιτικό Ίσλαμικό Κίνημα (μέ τίς γνωστές σαουδαραβικές διασυνδέσεις) που ένισχύεται στη χώρα, κάτι που άνεφερε προσφάτως και ή ιταλική Corriere della Sera μνημονεύοντας θύλακα στό χωριό Gornja Maoca της άνατολικής Βοσνίας ο όποιος σχεδίαζε χτύπημα κατά της Ίταλίας.

Εμείς πάντως αυτά όλα τά άπορρίπτουμε ως βδελυρές συνωμοσιολογίες. Κάτι άλλο θά γίνεται, δέν μπορεί αυτοί οί τόσο καθωσπρέπει κύριοι της EUFOR και τ' άφεντικά τους να έκτρέφουν τρομοκράτες! Σιγά μίν τούς χρησιμοποιούν κιόλας! Είναι ποτέ δυνατόν;

Ίνδονησία: Προεδρικές καταγγελίες!

Οί καταγγελίες του Ίνδονήσιου πρώην προέδρου κ. Άμπντουραχμάν Ουάχιντ στό άυστραλέζικο κανάλι SBS (έκπομπή Dateline, 12/10/05) έπесαν σαν (άλλη μία) βόμβα στό κοπάδι των τηλεθεατών: Τίς βομβητικές επίθεσεις στό Μπαλί, που κόστισαν πρό τριετίας 202 ζωές τουριστών, κυρίως Άυστραλών, τίς όργάνωσαν οί ύπηρεσίες και ο Στρατός της χώρας του! Τήν πρώτη βόμβα, που προκάλεσε τήν άδύναμη έκρηξη στό μπάρ Κούτα, τήν έβαλε όντως ο καταδικασθείς σε θάνατο Άμπρόζι. Πά τίς άλλες όμως, τίς τρομακτικές έκρηξεις στό Σαρί Κλάμπ, ο πρώην πρόεδρος κατονόμασε τήν Άστυνομία ή τόν Στρατό!

Στό ίδιο πρόγραμμα άποκαλύφθηκε από τόν πρώην τρομοκράτη Ουμάρ Άμπντού ότι τό ήγετικό στέλεχος της Τζεμαά Ίσλαμιάγια, Teungku Fauzi Hasbi (ή Άμπού Τζιχάντ), ήταν πράκτορας των ίνδονησιακών ύπηρεσιών. Παρουσιάστηκαν μάλιστα ντοκουμέντα όπου οί μυστικές ύπηρεσίες άνέθεταν στόν Χάσμπι «ειδικές άποστολές» τό 1990, τό 1995 και τό 2002! Σύμφωνα μέ τόν Άμπντού δέν ύπάρχει καμία ισλαμική ομάδα στη χώρα που να μίν έλέγχεται από τίς μυστικές ύπηρεσίες της Ίνδονησίας. Ένας άλλος καταδικασμένος τρομοκράτης, ο Τιμσάρ Ζουμπιλ του Κινήματος Ίμρον, είπε πώς πράκτορες τούς ένεθάρρυναν σε επίθεσεις. «Πιθανόν να μās άφισαν έπίτηδες να μεγαλώσουμε», δήλωσε στην ίδια έκπομπή. Ο ειδικός σε θέματα τρομοκρατίας Τζώρτζ Αντιτζόντρο είπε πώς ή επίθεση του φετείνου Μαΐου στο χριστιανικό χωριό Τεντένα, μέ 23 νεκρούς κατοίκους, όργανώθηκε από άξιωματικούς της Άστυνομίας και του Στρατού. «Είναι ή στρατηγική της πληθυσμιακής άποψίλωσης», λέει ο Αντιτζόντρο. «Όταν οί κάτοικοι μεταβληθούν σε πρόσφυγες ή ένταχθούν σε παραστρατιωτικές μονάδες, τότε ή οικονομική έκμετάλλευση του τόπου διευκολύνεται».

Σημειώνουμε ότι οί στρατηγοί που διοικούν στην Ίνδονησία πήραν από τίς ΗΠΑ 50 εκ. δολάρια για να... καταπολεμήσουν τήν «τρομοκρατία». Μέ τόν τρόπο που διαβάσατε παραπάνω (άλλά και... παραπλεύρως) παίζεται παγκοσμίως τό ίδιο παιχνίδι. Και χρήματα τσεπώνουν και τό σικιάχτρο της «ισλαμικής τρομοκρατίας» στερεώνουν. Έτσι και τό χριστιανοίσλαμικό μίσος ύποδαυλίζουν και τίς δημοκρατικές έλευθερίες μας πριονίζουν (για λόγους άσφαλείας, έννοείται) και πρόσχημα επέμβασης σε άλλες χώρες άποκτούν (χάριν της δημοκρατίας, φυσικά). Ένας θετικός βρόγχος άνάδρασης που στοχεύει κατευθείαν στό κεφάλι της άνθρωπότητας...

Πολυπολιτισμικότητα και "Ελληνες αίρετοί στην Εύρωπη"

Ήμερίδα με θέμα «Πολυπολιτισμική κοινωνία και τοπική αυτοδιοίκηση» πραγματοποιήθηκε στις 22/10/05 στο Δημοτικό Περίπτερο Νυμφαίας. Ήταν εκδήλωση του Δικτύου Ελλήνων Αποδήμων Αιρετών Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Εύρωπης και διοργανώθηκε υπό την αιγίδα του προέδρου της ΤΕΔΚ ν. Ροδόπης και δημάρχου Κομοτηνής κ. Βαβατσικλή. Στην εκδήλωση συμμετείχαν αίρετοί δήμαρχοι και δημοτικοί σύμβουλοι από ευρωπαϊκές χώρες, ο πρώην ύφυπουργός Αποδήμου Έλληνισμού κ. Νιώτης, ενώ χαιρετισμό απηύθυνε και ο ύφυπουργός Εξωτερικών Εύρωπιδης Στυλιανίδης. Η ημερίδα στέφθηκε με επιτυχία όχι μόνο από οργανωτική άποψη και από άποψη συμμετοχής αλλά και από τις εξαιρετικά ενδιαφέρουσες εισηγήσεις που ακούστηκαν. Οι ομιλητές σε λίγες ώρες μετέφεραν την εικόνα της τοπικής αυτοδιοίκησης στην Εύρωπη, τα διαφορετικά μοντέλα που αναπτύχθηκαν μέσα στον χρόνο, τους αυτοδιοικητικούς πόρους, τις σχέσεις με τις κεντρικές εξουσίες κλπ. Παρά το γεγονός ότι στη γόνιμη συζήτηση που ακολούθησε διαπιστώθηκε η ύστερηση της Ελλάδας σε αρκετούς τομείς, οι επισκέπτες επεσήμαναν την θετική εικόνα της Κομοτηνής και ιδιαίτερα τους πεζόδρομους που διαθέτει και την καθαριότητά της.

Ο δήμαρχος Κομοτηνής κ. Βαβατσικλής

μετά από μία σύντομη αλλά περιεκτικότερη ιστορική σκιαγραφή της περιοχής, αναφέρθηκε στο πολυπολιτισμικό μοντέλο της πόλης, στις πληθυσμιακές ομάδες που συνθέτουν την κοινωνία καθώς και τον ρόλο του Δήμου στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων ανεξαιρέτως των πολιτών και την απάλειψη των ανισοτήτων. Ο δημοτικός σύμβουλος Φραγκοφύτης κ. Γρ. Ζαρκάδας αναφέρθηκε στα ζητήματα που προέκυψαν στη Γερμανία από τον μεγάλο αριθμό μεταναστών, τη σημερινή μεταναστευτική πολιτική της ομοσπονδιακής κυβέρνησης καθώς και τα προγράμματα κοινωνικής ένσωματώσεως στα οποία κεντρικό ρόλο διαδραματίζει η τοπική αυτοδιοίκηση. Η κ. Κάτια Δαυίδ-Χαρμαντά, δημοτική σύμβουλος του δήμου Μπαρνέτ στο Λονδίνο, ανέφερε ότι τόσο το κράτος όσο και η τοπική αυτοδιοίκηση στη Βρετανία προσπαθούν να προσεγγίσουν τους μετανάστες με σεβασμό και αναγνωρίζουν τις ιδιαιτερότητές τους, χωρίς αυτές να αποτελούν εμπόδιο στο να θεωρούνται οι ίδιοι Βρετανοί. Ο δήμαρχος του Καμίζανο (Ιταλία) Έλ. Πρεζαλής αναφέρθηκε αναλυτικά στις πηγές εσόδων των ιταλικών δήμων, τις μορφές των φόρων και τις επιδοτήσεις που απολαμβάνουν. Εξαιρετικό ενδιαφέρον παρουσίασε και η εισήγηση του αντιδημάρχου Μάλμοε (Σουηδία) κ. Έμμ. Μορφιαδάκη, ο οποίος αναφέρθηκε στο συνηθισμένο μοντέλο, το οποίο αναπτύχθηκε σε μία χώρα που τα τελευταία 200 χρόνια δεν έζησε κανένα πόλεμο. Εξήγησε ότι η αυτοδιοίκηση καθιερώθηκε από πολύ νωρίς με επίκεντρο την Εκκλησία και ως ανάγκη σε μία χώρα που το βορειότερο σημείο της απέχει από το νοτιότερο όσο το τελευταίο από την... Ελλάδα. Εντύπωση προκάλεσε το γεγονός ότι στη Σουηδία δεν υπάρχει ο θεσμός του δημάρχου, παρά μόνο του δημοτικού συμβουλίου και των αρμοδίων επιτροπών. Τέλος, είναι νομικά θεσμοθετημένη ή συμμετοχή των γυναικών σε όλα τα όργανα σε ποσοστό 50%.

Α.Α.

Τά ζέοντα προβλήματα στο Θρακικό... Ρούρ

Νομίζουμε ότι πρόκειται για κείμενο μνημείο του γραπτού λόγου και για αληθινό καθρέφτη της σύνολης κατάστασης της τοπικής κοινωνίας, και ειδικότερα μάλιστα των σχέσεων μεταξύ οικονομικών παραγόντων και της δοτής πολιτικής εξουσίας. Μιλάμε για την ανακοίνωση του Συνδέσμου Βιομηχανιών - Βιοτεχνιών ν. Ροδόπης που εξέδωσαν πρό ημερών (17-10-05) και την παραθέτουμε ολόκληρη προς τέρψη των αναγνωστών μας:

«Επιτέλους με την παρέμβαση του Συνδέσμου, μετά από 28 χρόνια λειτουργίας της Βιομηχανικής Περιοχής Κομοτηνής, πραγματοποιείται ένα όνειρο των έγκαιρο-στημένων επιχειρήσεων με την τοποθέτηση Ταχυδρομικών Θυρίδων από τα ΕΛ-ΤΑ στη ΒΙ.ΠΕ.Κομοτηνής. Εύχαριστούμε ιδιαίτερα για το έμπρακτο ενδιαφέρον της τήν Περιφέρεια ΑΜ-Θ και συγκεκριμένα τον Σύμβουλο Επενδύσεων κ. Θεόδωρο Ίσαρη, που μās ανακοίνωσε ότι βρίσκεται στην τελική ευθεία ή τοποθέτηση των Ταχυδρομικών Θυρίδων στη ΒΙ.ΠΕ. Κομοτηνής.»

Όπως και μόνοι σας ήδη διαπιστώσατε, πρόκειται χωρίς υπερβολή για αληθινό ποίημα. Νά προσπαθούσαμε να γράψουμε τέτοιο άριστο-γραμματικό κωμικογράφημα

άμφιβάλλω αν θα τα καταφέρναμε! Τί να πρωτοθαυμάσει κανείς; Τό ηλικίας 28 ετών «όνειρο» της επιφανέστερης επαγγελματικής ένωσης του τόπου μας - μερικές ταχυδρομικές θυρίδες; Τήν ήδονή («επιτέλους!») της εκπλήρωσής του, σέ καιρούς μάλιστα ραγδαίας βιομηχανικής αποψίλωσης; Τό γεγονός ότι χρειάστηκε τό ενδιαφέρον της Περιφέρειας ΑΜ-Θ για να βάλουν τά ΕΛ-ΤΑ πέντε ταχυδρομικά κουτιά; Τήν προσωπική εύχαριστία διά του Τύπου σέ συγκεκριμένον σύμβουλο της Περιφέρειας που - όλως τυχαίως - έχει λόγο για τήν ύλοποίηση των επενδύσεων στην ΒΙ.ΠΕ.; Ή μήπως τό ότι ό έν λόγω σύμβουλος «ανακοίνωσε» τίς λυτρωτικές εξελίξεις στους ενδιαφερόμενους, καθώς μία τέτοια επιτυχία μάλλον δέν μπορούσε να περιμένει; Καί τό καλύτερο όλων; Ότι αυτό τό «τιτάνιο» έργο της τοποθέτησης των ταχυδρομικών κουτιών ΔΕΝ έχει γίνει! Μιλάμε άπλως για τήν «τελική ευθεία» της ύλοποίησής!!! Έτσι λοιπόν εξηγείται τό μετριοπαθές ύφος της καταχώρησης: εϊμαστε στην τελική ευθεία (μάλλον τώρα κουβαλάν τά κουτιά κι έχουν περάσει τόν Ροδίτη, κοντεύοντας στό ύψος της Άγια-Μαρίνας...). Γιατί αν τελικά τά τοποθετήσουν, τό λογικό θά είναι να έρθουν από τή ΒΙ.ΠΕ. στό γραφείο του κ. Γενικού (μέσω Περιφερειακού Ταμείου) στό γόνατα. Τότε θά έχουν πείσει για τήν είλικρίνεια των αισθημάτων της εγγνωμοσύνης τους. Κ.Κ.

Σχόλια πτερόεντα

Τό «4ο Πανηγύρι Έρευνας και Τεχνολογίας» της αρμόδιας γ.γ. του Υπουργείου Ανάπτυξης που διοργανώθηκε στην Ξάνθη, κυρίως για τούς μαθητές Γυμνασίων και Λυκείων, φοβούμεθα πώς αστόχησε. Αν δηλαδή όντως στόχος ήταν «ή ανάδειξη του ρόλου που παίζει ή Έρευνα και ή Τεχνολογία στην καθημερινή μας ζωή» και «ή εξοικείωση των νέων με τά έρευνητικά και τεχνολογικά επίτευγµατα», τό αποτέλεσµα ήταν μάλλον φτωχό και αναντίστοιχο της προσπάθειας και των σχεδιαστικών φιλοδοξιών. Τά εκθέµατα, αποτέλέσµατα έρευνητικών προγραµµάτων που ύλοποιήθηκαν από τό Ίδρυµα Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ), τό Ίνστιτούτο Έπεξεργασίας του Λόγου (ΙΕΛ), τό Έθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ) και τό Δημοκρίτειο Πανεπιστήµιο Θράκης, δέν στάθηκε δυνατόν να έλκύσουν έπαρκώς τό ενδιαφέρον των έξοκειωµένων με τήν σύγχρονη τεχνολογία µαθητών, καθώς σε επίπεδο έντυπωσιασµού σήµερα δέν έχει µείνει τίποτε που να µπορεί να τούς κερδίσει (βλέπε ήλεκτρονικά παιχνίδια). Ταυτοχρόνως ούτε τό επίπεδο της έρευνας στην Ελλάδα είναι εκείνο που θά έπρεπε αλλά όλη ή έλλαδική κοινωνία ούδόλως διακρίνεται από κάποιον δημιουργικό πνεύµα που να αναζητά χώρους δράσης. Καλή ή σύλληψη, μάλλον ύποτονική όµως ή εκτέλεση.

Με τήν επικείμενη δημιουργία πολυκαταστήµατος «Καρφούρ» στην Κομοτηνή και τίς άρνητικές γνωµοδοτήσεις σχετικά με τό θέμα αυτό από τήν πλευρά του Δήµου Κομοτηνής και του Έµποροβιοµηχανικού Έπιµελητηρίου Ροδόπης, κατέστη πασιδήλη ή ανάγκη ενός δηµοσίου διαλόγου για τό περιβάλλον έντός του οποίου καλούνται να λειτουργήσουν σήµερα οί επαγγελµατίες και έµπόρους του τόπου µας. Πολλά - και ύποκριτικά - λέγονται καθηµερινά για τούς άπολυόµενους έργατες ή για τούς άγρότες που άντιµετωπίζουν τό τέλος της έπιδοµατικής έποχής. Σχεδόν κανένας όµως δέν θέτει επί τάπητος τήν τροµερή κρίση που βιώνουν όποιοι έχουν ένα µαγαζί και µεσα από αυτό άντιµετωπίζουν τήν οικονοµική κρίση, τήν κρατική άβελτηρία, τήν Εφορία, τίς πολυεθνικές άλυσίδες. Που να παραπονεθεί κανείς και που να βρει τό δικίο του; Καί πόσες χιλιάδες έπιχειρήσεις πρέπει να καταστραφούν για να άντιληφθούµε που όδηγει ό νόµος της «ελεύθερης άγοράς»;

Σκέφτηκα να γράψω τίς έντυπώσεις µου από τήν (όργανωτικά πετυχηµένη) επίσκεψη του Γιώργου Ανδρέα Παπανδρέου στην Κομοτηνή (14-10-05) µά καλύοµαι από λόγους άβρότητας. Στοιχειώδες τάκτ προς όλους εκείνους που είλικρίνα πιστεύουν ότι τό ΠαΣοΚ σήµερα µπορεί να προσφέρει κάτι στον τόπο - χωρίς να αυτοδιαλυθεί, όπως προτείνει ό Μιχάλης Χαραλαµπίδης - επιβάλλει να µην γράψω επί λέξει τήν εικόνα που βγάζει ό ΓΑΠ. Νά τό διατυπώσω όµως περιφραστικά: αν ό ίδιος άνθρωπος λεγόταν Γιώργος Παπανδρέου του Βασιλείου, θά µπορούσε να αναδειχθεί κάτι παραπάνω από αντιπρόεδρος λαχειοπωλών Κομοτηνής; Με τή συγκεκριµένη εφράδεια, έπιχειρηµατολογία, πειθώ, γενική παρουσία; Αφήνω κατά μέρος τά βαθύτερα περι πολιτικών θέσεων, έλληνικής συνείδησης, παρασκηνιακών διασυνδέσεων κλπ και δέν συνεχίζω γιατί θά στενοχωρήσω πολλούς φίλους, µά και... δύο µόνιµους συνεργάτες µας! Όµως πραγµατικά αυτή ή πρωτοφανής αυτοκαµώδηση του πάλαι ποτέ «δηµοκρατικού χώρου» φαντάζει κατάντια του πολιτεύµατος και της χώρας. Ναι, ως άνθρωπος είναι συµπαθής. Καί λοιπόν; Δέν μιλάµε για φίλια ή... γάµο! Καί αυτός είναι ένας λόγος παραπάνω για να προσπατευθεί, µένοντας έξω από χώρους όπου ό ίδιος έµφανώς εκτίθεται και τόν τόπο (πολλαπλώς κι άθελήτα) άπειλεί. Τέλος, κείνο τό «άλλαξέ τα όλα», τί έγινε; Γιατί δύο τουλάχιστον παρουσίες στο πλάι του ριζοτόµου αρχηγούλη θύµιζαν τίς χειρότερες µέρες των έπιδοβιοµηχανων που όλη ή τοπική κοινωνία ξέρει. Η «άλλαγή» ξεχάστηκε ή... ολοκληρώθηκε και δέν πήρα είδηση;

10ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΘΡΑΚΟΛΟΓΙΑΣ

Συνέχεια από τήν 1η σελίδα

- Καµμία. Μά τό συνέδριο σταµατούσε στον 4ο µ.Χ. αι., οί Βούλγαροι ήρθαν άργότερα! Η λέξη «Βούλγαρος» ακούστηκε μόνο όταν αναφερόταν ή εθνικότητα κάποιου συναδέλφου.

- Ο κ. Όφτάρωφ, που δέν παρέστη, καυχιέται για τόν «τάφο του Όρφέα» που ανακάλυψε στη ΝΑ Βουλγαρία. Μπορεί να στέκει κάτι τέτοιο;

- Δέν νομίζω. Πώς µπορεί να αποδείξει ότι είναι ό τάφος του Όρφέα; Από τή στιγμή που μιλάµε για πρόσωπα µεταξύ µύθου και ιστορίας, όπως είναι π.χ. κι ό Μάρων, δέν είναι σοβαρά πράγµατα αυτά. Όµως πιστεύω ότι ό καλύτερος τρόπος να έλέγξεις όσα κάποιος λέει είναι

να τόν έχεις µπροστά σου. Γι' αυτό υπάρχει ό επιστηµονικός διάλογος και στο συνέδριο ήταν πολύ έποικοδοµητικός. Όχι βέβαια σε τέτοια ζητήµατα, πολιτικά ή προπαγάνδας, µά καθαρά επιστηµονικά, και οί θέσεις όλων υπήρξαν άµεµπτες. Τό τί λέει φυσικά καθέννας στην πατρίδα του δέν µπορώ να τό ξέρω.

- Για τήν πρόταση του κ. Φόλ περι τριεθνούς αρχαιολογικής συνεργασίας τί πιστεύετε;

- Βγήκε και σαν πρόταση του συνεδρίου, να γίνει µία ευρεία συνεργασία όχι σε επίπεδο ιδιωτικό όπως γίνεται σήµερα αλλά συνολικά, τόσο για µελέτη όσο και για κοινές ανασκαφές. Παλιότερα επίσης ό κ. Δ. Τριαντάφυλλος είχε προτείνει τήν ίδρυση έλληνικής Αρχαιολογικής Σχολής στη Σόφια. Εύνόητη ή σηµασία της αλλά ξέρετε τήν δυσπραγία του έλληνικού κράτους...

- Κυρία Κοκκοτάκη, σας εύχαριστώ πολύ.

Λόγος υπέρ δημάρχου

Όσο και νά θές νά αγιάσεις, τελικά οί... διαβόλοι δέν σ' αφήνουν! Είπαμε νά κρατήσουμε μιά στάση διακριτική σέ τούτη τήν παραφιλολογία γιά τόν μέλλοντα υποψήφιο δήμαρχο Κομοτηνής τού ΠαΣοΚ αλλά αυτά πού ακούγονται - και, κυρίως, γράφονται - είναι τόσο εξοργιστικά πού δέν μπορούν νά μένουν αναπάντητα. Καί μιλάμε βεβαίως γιά τόν άθλιο τρόπο μέ τόν όποιον μεθοδεύεται ή δημιουργία άλλης «πράσινης» υποψηφιότητας, πέραν τού νυν δημάρχου **Τάσου Βαβατσικλή**.

Στήν άρχή ύπρξαν κάποια (σικέ) σχόλια περί νέων υποψηφιοτήτων πού θά 'ρθουν από τή Χαριλάου Τρικούπη. Ακολούθησε ένα έλεεινό δημοσίευμα σέ άθηναικό φύλλο πού ένέτασε τήν άφιξη τού ΓΑΠ στίς διεργασίες ανάζητησης «νέων προσώπων», δηλαδή στήν ανάδειξη τού κολλητού τού άρθρογράφου. Τώρα μάς προκύπτουν και «ανάλύσεις» από τόν ίδιον, σεσημασμένο κώρο πού έξηγουν, τάχαμου, μιά τέτοια αυτοκτονική άπαξίωση τού πιό πετυχημένου Θρακιώτη δημάρχου πού πρόσκειται στό ΠαΣοΚ.

Πού κωλαίνει λοιπόν ή νυν δημοτική Αρχή τής πόλης και χρίζει άνασκολόπησης; Πρώτον, διαβάζουμε, τήν βαραίνει ή **πολύχρονη άσκησις τής εξουσίας**. Μάλιστα, έτσι, χωρίς κάτι περαιτέρω: ούτε λέξη περί επάρκειας και έντιμότητας (τολμάν;), άπλως «ό Βαβατσικλής εκλέγεται πολλά χρόνια», όποτε... άς πάει σπύι του! Καλά, τί είναι τό δημαρχείο, κανένα μπάρ πού τό πρόγραμμά του τό βαρέθηκαν οι πελάτες και θέλει ανανέωση; Η πολύχρονη παρουσία - όταν δέν συνοδεύεται από τεκμηριωμένες μομφές - έμεις ξέρουμε ότι άποτελεί μείζον-πλεονέκτημα, λόγω τής πολύτιμης συσσωρευμένης έμπειρίας και γνώσης προσώπων και πραγμάτων, όχι τό αντίθετο. Τό δεύτερο κουσούρι: Η πιθανή **μή στήριξη του από τόν «Συνασπισμό»**. Πράγμα πού σημαίνει ότι υπάρχει έτοιμη άλλη υποψηφιότητα μέ δεδομένη τή στήριξη τού ΣΥΝ; Καί ποιός «πιθανολογεί» και μέ τί δεδομένα; Επίσης, χωρίς νά θέλουμε νά προσβάλουμε τό κόμμα, γιά ποιάν υποστήριξη μιλάμε; Οί χριστιανικοί, οί σταθεροί δηλαδή, ψήφοι του είναι έλάχιστες εκατοντάδες και οί μειονοτικοί πού κάποτε

τούδωσαν μιά βουλευτική έδρα δέν πρόκειται νά ξαναεμφανιστούν εκτός κι αν αυτό έξυπρεπεί τήν ανατολικώς τού Έβρου γείτονα (δέν ζούμε σέ άλλον πλανήτη, τά τελευταία μίζερα νούμερα τού Μουσταφά τά θυμόμαστε). Τέλος, καλά θά ήταν νά μάς έλεγε ό άρθρογράφος **γιατί** ό ΣΥΝ άπορρίπτει - άν άπορρίπτει - τό πρόσωπο τού νυν δημάρχου. Μήπως συνδέεται και μέ τίς πολλές προσωπικές συμπάθειές τού τελευταίου στό ΚΚΕ; Ή μήπως έχει νά κάνει μέ τό τρίτο έπιχειρήμα πού ακολουθεί;

Αυτό τό τρίτο είναι και τό έξωφρενικότερο όλων: ή **μειονοτική ψήφος**. Διαβάζοντας τήν έν λόγφ «ανάλυση» νομίζεις ότι μέχρι σήμερα είχαμε δήμαρχο μουσουλμανοφάγο! Λές και δέν ύπρξε άψογος σέ κάθε σχετικό ζήτημα, και παρά τά όσα έκανε γιά τούς μουσουλμανικούς οικισμούς πού ανήκουν στόν δήμο, έγκαλείται γιά «μειωμένη έπιρροή». Πρόστυχο έπιχειρήμα πού ζητά έξωελλαδική επικύρωση τών πολιτικών έπιλογών. Προφανώς κρίνεται άπορριπτά ή άξιολογική στάση έναντι τού Τουρκικού Προξενείου κι έχουν έτοιμάσει τόν «εβέτε-εφεντε» (τό αντίστοιχο τού «γιέσμαν») πού θά τά κατεβάξει όλα πριν καν άρχίσει ή μουσική...

Και τό κερασάκι στήν τούρτα - ή μάλλον στόν χαλβά: Άναφέρεται πιθανότητα υποψηφίου **ευρύτερης άποδοχής** από πλευράς ΝΔ ως ένδεχομενο άπώλειας τού Δήμου γιά τό ΠαΣοΚ. Μά... υπάρχει άλλη υποψηφιότητα πού νά έχει τήν έξωκομματική άποδοχή τού Βαβατσικλή; Τήν δική μας π.χ. κάκιση γνώμη γιά τόν κομματικό κώρο του είναι εύκολο νά τήν συμπεράνει κανείς. Είναι όμως δυνατόν νά παραβλέψουμε τίς ικανότητες, τήν τιμιότητα, τήν δημοκρατικότητα και τόν πατριωτισμό του; Καί είναι πάρα πολλοί σάν κι έμάς πού, πέρα από τήν κομματική ταυτότητα, βλέπουν κι έκτιμούν τό τεράστιο έργο του (γι' αυτό, διάολε, δέν θά μιλήσει ποτέ κανείς;)! και σέ πείσμα τής... δικής του κομματοφανατικής έμμονής θά τόν έπιδοκιμάσουν, χριστιανοί και μουσουλμάνοι, καθώς μάλιστα όνομα αναλόγου βεληνεκούς δέν άκούγεται πούθενα. Δήμαρχο ψηφίζουμε, όχι τσάτσο κυκλωμάτων! Δέν θά μάς λύνει ή κάθε κομψευόμενη κυρία (Πωλίνα, Μαριλίζα, κτλ) μεθύριο τά προβλήματα: Τήν άπόφαση γιά τά αυτοδιοικητικά όφείλει νά λάβει ή **Πόλις** και μόνον αυτή!

Μακεδονία

«Πετάζτε από μέσα σας τόν Παπαθεμελή. Ξεριζώστε τήν πατριδοκαπηλία τού Χριστόδουλου. Καί έλάτε στή θέση τού ξένου, τού γείτονα, τού Άλλου. Έλάτε στή θέση ενός Σκοπιανού. Γεννήθηκε πριν από σαράντα χρόνια σέ μιά μικρή χώρα μέ τό όνομα Μακεδονία. Αναγνωρισμένη από όλους και από τούς Έλληνες γείτονες. Καί όχι μόνο αναγνωρισμένη από τό 1949, αλλά διπλά αναγνωρισμένη και κυρίαρχη μέ τήν ύπογραφή τών Εύρωπαϊών και φυσικά τού Έλληνα ύπουργού Έξωτερικών. Μακεδόνας στή Μακεδονία τού Τίτο, τού ΟΗΕ μέ τή σφραγίδα τού ένάρχη Καραμανλή και μέ τή τζίφρα τού Άντώνη Σαμαρά. Έλάτε στή θέση του. Πώς έσεις θά χαρακτηρίζατε όσους άπαιτούσαν νά αλλάξετε τό όνομά σας; Παράφρονες, εκβιαστές, έχθρούς. Καί πώς θά σάς φαινόταν αν ή μοίρα τής πατρίδας σας είχε γίνει κομπολόι στά κέφια ενός κάποιου Νίμιτς; Ξέρω, ξέρω, μάς πονάει. Άς προσέχαμε σέ ποιούς πολιτικούς έναποθέτουμε τά ιερά χρώματα αυτής τής γής. Γιά νά μή λέμε διαρκώς, στερνή μου γνώση νά σέ είχα φέρτα!»

Τό έλεεινό αυτό κείμενο πέρα - δυστυχώς - τήν ύπογραφή τού Δημήτρη Δανίκα. Καί λέμε δυστυχώς γιατί πρόκειται γιά άνθρωπο εύφυη και σχολιογράφο καιριο. Φαίνεται όμως ότι ό άθηναισμός είναι πολύ βαρεία άρρώστια και ό άνθρωπος έγκέφαλος, όσο καλές προδιαγραφές και νά έχει, στό τέλος γίνεται νιανιά. Προσπερνάμε τό ύφος κατά Παπαθεμελή και Χριστόδουλου (άφοϋ κι έμεις μέ τέτοιο ύφος γράφουμε γιά τούς έναντιόφρονες) και τίς ανακρίβειες περί αναγνωρίσεων, γιά νά μείνουμε μονάχα σέ ζητήματα λογικής συνέπειας. Δηλαδή, σύμφωνα μέ τή λογική Δανίκα, όταν ένας κλέψει τό σπύι μας - π.χ. οί έποικοι στήν Κατεχόμενη Κύπρο - και μεγαλώσει εκεί τό παιδί του, πάει, εκλεισε ή υπόθεση! Δέν δικαιούται ό νόμιμος ιδιοκτήτης νά τού καταστρέψει τήν ήσυχία! Όσο γιά τίς ευθύνες τών πολιτικών μας κανείς δέν τς άρνείται αλλά

για νά είμαστε δίκαιοι δέν πρέπει νά ξεχνάμε και τό πλαίσιο στό όποιο λειτουργούσαν: Τό πρώτον στήν έμφυλιόπληκτη Ελλάδα πού είχε άπλωμένο χέρι ζητιανιάς γιά βοήθεια από τούς υπερατλαντικούς πάτρωνες τού Τίτο. Καί γιά τήν δεύτερη περίσταση κάθε λόγος περιττεύει. Τί θέλει δηλαδή ό Δανίκας, νά μάς πείσει γιά τό τί «προσέφερε» ό Μητσστάκης στήν πατρίδα; Σιγά τό νέο! Όμως τούλάχιστον γιά τόν Σαμαρά, πού παραιτήθηκε γιά τήν υπόθεση αυτή, καλά θά ήταν νά μετρίαζε λίγο τό πάθος του: δέν ξέρουμε κανέναν άλλον στή χώρα αυτή πού νά έγκατέλειπε τέτοια θέση, ρίχνοντας μάλιστα και τήν Κυβέρνηση πού τόν άνέδειξε...

Καταλαβαίνουμε ότι αυτή ή παρασιτική μάζα τού Αύγειου πού μαζεύτηκε στήν Αττική σέ μερικούς προέξει τέτοια άλληγρια ώστε, βοήθουσης και κάποιας «προοδευτικής» ιδεολογίας, στρέφονται κατά παντός έλληνο-κού. Έτσι, καθετί σχετικό μέ τά συμφέροντα τού κρατιδίου μας προκαλεί μιά αυτόματη άρνητική αντίδραση: πάντα είναι «δικές μας» οί ευθύνες, πάντα νά σκεφτόμαστε τό «δικίο» τού άλλου, κτλ.

Όμως άς γνωρίζει ό κάθε Δανίκας ότι πέρα από τόν κόσμο τής πρωτεύουσας χαβούζας - όπου κατά κανόνα τά πάντα είναι άβαρη και εικονικά, μέ σοβαρότερο «διακύβευμα» τέτοιων ζητημάτων τήν έπιβολή τής μιάς παρέας επί τής άλλης - υπάρχει κι άλλη Ελλάδα. Στήν περιφέρεια (ναί, εκεί πού τά τριήμερα άναζητεί ό Άθηνέζος κάποια φυγή) δέν υπάρχουν μόνον άνθρωποι πού άναμασούν τά έμέσματα τών αθηνοδιαύλων. Είναι κι άλλοι πού νοιάζονται γιά τήν ουσία τών εξελίξεων, καθώς τούς άφορούν άλλωστε άμεσα. Προσωπικά χέστηκα αν φταίει ή Δεξιά πού πούλησε τό ζήτημα ή τό ΠαΣοΚ πού δέν έπραξε τίποτε. Αυτό πού προέχει τώρα δέν είναι ή άπόδοση ευθύνων στός «κακούς» ή ευσήμων στός «καλούς» γιά νά δικαιωθούμε τελικά εκείνοι πού «τά λέγανε», αλλά ή εύρεση διεξόδου. Η διάσωση τής μακεδονικής (κι αύριο θρακικής) ψυχής μας.

Τουρκισμός και Ίσλαμ

Δέν πρόκειται γιά κάποιες έκπλήξεις αλλά τά σημειώνουμε ως άπλές έπιβεβαιώσεις όσων τακτικά περιγράφουμε γιά τό πνεύμα πού διέπει σημαντική μερίδα τής μειονοτικής κοινότητας.

Συμβάν πρώτο: Μήνας ραμαζανιού και παραμονές τού Μπαϊραμού στή Θράκη, ό κόσμος προσέχεται προσερχόμενος τακτικά στά τζαμιά και κεί τί μπορεί νά συναντήσει λέτε; Τό κάθισμα τού ιμάμη (μυχράπ) στολισμένο μέ δύο τούρκικες σημαίες! Αυτό - όπως βλέπετε και στή σχετική φωτογραφία - συνέβη τούλάχιστον στό τζαμί τής Εργάνης Ροδόπης και ένας Αλλάχ ξέρε και πού άλλου. Ο ιμάμης άλλωστε τού χωριού πρόσκειται στόν γιαλαντζί μουφτή Ίμπραήμ Σερήφ, όποτε ουδεμία έκπληξη...

Συμβάν δεύτερο: Στο ίδιο πνεύμα τής άναμονής τών έορταστικών ημερών γιά τόν μουσουλμανικό κόσμο, προσκλήθηκε, ήρθε και... περιόδευσε σέ Ξάνθη και Ροδόπη ό Αλή Μπαρντάκογλου, τό μαντρόσκυλο τού κεμαλικού κράτους στή διεύθυνση Θρησκευτικών Υποθέσεων (κάτι σάν ύπουργός θρησκευμάτων) τής Τουρκίας. Ταξιαρχική έπιθεώρηση, σά νά λέμε. Κι όποιος νομίζει ότι αυτή ή φράση είναι ύπερβολική ή σχημα λόγου, δέν έχει παρά νά ρίξει μιά ματιά

στίς χανούμισες πού περιέμεναν στόν Κάλχαντα (φωτογραφία τού «Χρόνου», 24-10-05) τόν μεγάλο έπισκέπτη από τήν μητέρα - πατρίδα: Παραταγμένες στόν τοίχο, χειρότερα κι από στρατιώτες!

Συμβάν τρίτο: Μετά τά άνωτέρω ή επ' αυτοφώρω σύλληψη δύο πιτσιρικάδων μουσουλμάνων από τό Μεγάλο Δουκάτο πού κατέστρεφαν εκκλησιάκια* στά χωριά Δουκάτο, Άγιο Θεόδωρο και Νέο Σιδηροχώρι, μά και ή προκλητική άδιαφορία τών γονιών τους κατά τή σύλληψή τους δέν ξερίζει. Τέτοια μηνύματα διαχέουν μαζικά (και άνενόχλητοι) κάποιοι, τέτοια εισπράττει και άναπαράγει και ό άπλός κόσμος...

* Πριν χρόνια γράφαμε σχετικά και δημοσιεύσαμε αρκετές τέτοιες φωτογραφίες. Κανείς φυσικά δέν συγκινήθηκε

Ο Κιβρίκογλου περιγράφει τά προεόρτια τής έξωσης Ότζαλάν από τή Συρία, στή Σχολή Πολέμου τής Τουρκίας, κατά τό περιοδικό «Ακσιόν». Προσέξτε ποιό δρουν, πώς, γιατί, και σκεφτείτε όμοιότητες:

Πρόεδρος, στρατηγός, Τύπος... Μά πάντα άπ' όλα... ΝΤΕΒΛΕΤ!

«Στίς 30-8-1997 διορίστηκε άρχηγός ΓΕΣ. Έκανα τήν έξής έκτίμηση: Ο βαρύνων παράγοντας πίσω από τήν τρομοκρατία, όπως άλλωστε θεωρούσαν και όλες οί ευρωπαϊκές χώρες ήταν ή Συρία. Χρειαζόταν νά κάνουμε κάτι έναντιόν της (...) Τό 1998 προτείναμε κάτι στό ΜGΚ. Παρουσιάσαμε τήν πραγματικότητα, πώς εξαιτίας τής τρομοκρατίας 5.300 στρατιώτες και 5.500 πολίτες μαρτύρησαν και 16.000 τραυματίστηκαν. Έξέφρασα τήν άποψη πώς χρειάζεται νά καταρτίσουμε ένα σχέδιο δράσης προσεγγίζοντας τό πρόβλημα από πολιτική, οικονομική και στρατιωτική σκοπιά και συνεργούντων αυτών τών παραγόντων νά άσκήσουμε πίεση στή Συρία. Δέν άντέδρασε κανείς στήν όμιλία μου. Στήν έπόμενη σύσκεψη τού ΜGΚ τόν Ίούνιο έθεσα πάλι τό ίδιο θέμα. Τότε ό Πρόεδρος τής Δημοκρατίας Ντεμιρέλ στήριξε τήν υπόθεση και έδωσε έντολη νά άρχίσουν οί προετοιμασίες. Προχωρήσαμε τό σχέδιο μαζί μέ τόν στρατηγό Ατίλλα Ατές. Από πολιτικής πλευράς τί έπρεπε νά γίνει; Σέ κάθε πολιτικό επίπεδο νά εξηγηθεί πώς ή Συρία είναι ένα κράτος-τρομοκράτης και νά συνεργαστούμε μέ άλλα κράτη γι' αυτό τό θέμα. Από οικονομικής άπόψεως καθορίστηκε μεταξύ άλλων ή διακοπή εισαγωγών-έξαγωγών μέ τή Συρία κι άκόμη ή πώληση τουρκικών προϊόντων όμοειδών μέ όσα έξήγαγε ή Συρία ώστε νά βρεθεί σέ άκόμη χειρότερη οικονομική κατάσταση. Αυτό του είδους τά θέματα πάντα τά συζητούσαμε μέ τόν στρατηγό Ατές (...) Έδωσα νέα δυναμική στό θέμα μέ όμιλίες στό Ντιαρμακίρ και στά Άδανα. Τότε είδαμε τήν μεγάλη συμβολή τού Τύπου. Ο Τουρκικός Τύπος ενόψει αυτών τών εξελίξεων δημοσίευσε σχετικές ειδήσεις πώς ή Τουρκία θά μπορούσε νά καταλάβει τή Συρία και σέ 24 ώρες νά φτάσει στό Χαλέπι. Έξετάσαμε τήν Συρία, βρισκόταν σέ πολύ δύσκολη κατάσταση. Όλες της σχεδόν οί δυνάμεις ήταν στά ύψώματα τού Γκολάν. Δυόμισι μεραρχίες είχαν μεταφερθεί στό Λίβανο. Απέναντι στήν Τουρκία ύπήρχε μόλις ένα Τ/Θ τάγμα, κάπου 100 άρματα... Η Τουρκία μέ τήν τεράστια δύναμη τών 3.300 άρμάτων θά μπορούσε νά κάνει πολλά. Εμείς ως συνέχεια τής τουρκικής έξωτερικής πολιτικής δείξαμε τήν ισχύ τών Ένόπλων Δυνάμεων κι άρχισαμε νά πιέζουμε τή Συρία...»

Άντε, πάει κι αυτό Και τού χρόνου πάλι έδώ!

Μας ήρθε λοιπόν τό καραβάνι τής άφθονίας από τόν Δίμο Μπαϊράμπασα, κι έφυγε γιά νά μεταφέρει τούρκικη άφθονία και φιλία και στά ύπόλοιπα Βαλκάνια. Έδώ, άπ' όσο είδαμε, όλοι είναι ευχαριστημένοι: Οί έπίσημοι πού τούς καλέσανε, οί Τσιγγάνοι πού φάγανε τζάμπα, ό προξενομουφτής Σερήφ πού προβλήθηκε

δεόντως... Τώρα τί νά λέμε γιά Ελλάδα και άλλα μπαγιατικά; Η φιλία ρε σεις σύνορα γνωρίζει; Μαλάκες είστε; Μόνο δύο τρεις παρατηρήσεις, αν επιτρέπεται: Τό σύνθημα γραμμένο στά τούρκικα έλεγε «Kardeslik sinir tanimaz» πού σημαίνει «ή άδελφωσύνη δέν γνωρίζει σύνορα» αλλά στά ελληνικά έγραφε «ή φιλία σύνορα δέν γνωρίζει». Έμ, αν έγραφαν και στά ελληνικά γιά «αδέρφια» κάτι κακοί σάν κι έμάς θά τό πήγαιναν άλλο... Επίσης νά σημειωθεί ότι οί λεγάμενοι φέρθηκαν (όπως πάντα) έξυπνα, άπαλύνοντας κάθε αίμη: Τό κρατικό κανάλι TRT πού συνόδευε τό τσίρκο πήρε συνέντευξη ως κι από τόν νόμιμο μουφτή - χωρίς φυσικά νά τήν παίξει. Κι ένα τελευταίο: Οί έπίσημοι (Μακωλιά, Γιαννακίδης, Βαβατσικλής) πού περιέμεναν νά γυρίσει ό ψευδομουφτής άπ' τό μνημόσυνο στήν Προύσσα γιά νά κάνουν δηλώσεις στό TRT, πώς έννοιωθαν; Ντάξει, καλή ή ροχάλα;

Η τηλεοπτική μας πολυφωνία

Καθώς βαδίζουμε την δεύτερη δεκαετία της τηλεοπτικής μας δημοκρατίας, λίγο πολύ έχουν παγιωθεί κάποια σχήματα στον χώρο και πλέον το σύστημα δουλεύει ρολόι, πάντα βεβαίως υπέρ του γενικού συμφέροντος, της δημοκρατίας και της ενημέρωσης του πολίτη πάνω απ' όλα. Έ, αν τώρα κάποτε συμβαίνει και κανένα παραπάροδο - π.χ. να εκβιάζεται κάποιος επώνυμος ή και ολόκληρη Κυβέρνηση, να αποσιωπώνται όσα δεν βολεύουν τους κυρίαρχους του παιχνιδιού, να προβάλλονται κάθε είδους αθλιότητες και να παρουσιάζονται ως γεγονότα ή ως κανόνες τό μηδέν και ή ανωμαλία, να τὰ παίρνουν χοντρά ορισμένοι για να πούν ή να μὴν πούν κάτι, να ἐλέγχεται ή Κοινή Γνώμη από κάποιους που ούτε ψήφισε ούτε κἄν γνωρίζει - ἔ, τί να κάνουμε, ἄς μὴν κολλᾶμε στις μεμονωμένες περιπτώσεις (ἐπίσης: *Νά μή χάνουμε τό δάσος κοιτώντας τό δέντρο, νά βλέπουμε τό ποτήρι μισογεμάτο κι ὄχι μισοάδειο, κ.ἄ. ἐκσυγχρονιστικές μπουρδες...*) "Ενας λοιπόν χώρος που ὑπηρετῆται ἐξῶς πολυφωνικά από τὰ ἰδιωτικά κανάλια εἶναι αὐτός τῆς πληροφόρησης, οἱ ἐπινομαζόμενες εἰδήσεις. Καί για νά καταλάβετε καλύτερα τί ἐννοοῦμε, σᾶς δίνουμε ἕνα παράδειγμα εἰδησιογραφικῆς μεθοδολογίας. Ἔστω ὅτι προχθές, ἡμέρα Δευτέρα «ἔπαιξαν» οἱ ἀκόλουθες εἰδήσεις:

- Ἡ Τουρκία βομβάρδισε τή Λήμνο
- Ὁ ὑπουργός στό τέλος τῆς συνέντευξης Τύπου ρώτησε «τί ὥρα εἶναι;»
- Ὁ Τόμ Κρούζ περιμένει παιδί
Πῶς τίς παρουσίασαν τὰ ἰδιωτικά κανάλια; Ἴδου!

- Ἀλωνίζουν οἱ Τούρκοι στό Αἰγαῖο μετά τόν Μάρτιο τοῦ 2004. Γιᾶ τή νέα αὐτή πρόκληση στή Λήμνο ρωτήσαμε τόν κ. Πάγκαλο καί ἡ ἀπάντησή του ἦταν: «Ὅταν ἐμεῖς προτάξαμε τᾶ στήθη μας στά Ἴμια... μπλά μπλά... τὰ παύδερα... μπλά μπλά... ὁ σκοταροκαρμανλῆς...» Καταπλήτρη ἦταν ἐπίσης ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς νομαρχιακῆς ἐπιτροπῆς ΠαΣοΚ Ἀνω Λυκόβρυσης κ. Ἀργομισθίου.
«-Κύριε Ἀργομισθίου, πῶς κρίνετε τή νέα αὐτή ἐθνική μειοδοσία τοῦ Καραμανλῆ, ἔξω από δᾶ;» «Τί νά σᾶς πῶ κυρία μου, ὅλος ὁ κόσμος θυμάται τήν ὑπερήφανη ἐξωτερική μας πολιτική ἐπί Σημίτη τοῦ Τουρκοφάγου...»
- Διάλυση στόν χώρο τῆς Κυβέρνησης!!! Ἀμήχανη μπροστά στά προβλήματα τῆς χώρας, ἐκλιπαρεῖ για τίς στοιχειωδέστερες πληροφορίες τούς λειτουργούς τοῦ Τύπου! Ὁ Γιῶργος Παπανδρέου μετά τή νέα αὐτή κυβερνητική κρίση, δήλωσε (βγαίνει ὁ ἀστὴρ

στό γυαλί): «Ἡ Κυβέρνηση βυθίζεται ὁλοένα καί βαθύτερα στό τέλματος πού δημιουργήσε. Δυστυχῶς ἡ Δεξιά ἔχει κολλημένο τό ρολόι τῆς στό παρελθόν, ὅπως πάντως... πάντα τό λέγαμε. Δέν περιμέναμε ὅμως ποτέ μιά τέτοια ἀποβεβαίωση». Ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ ΠαΣοΚ κ. Αθανασάκης χαρακτήρισε «τραγική» τήν κατάσταση καί ζήτησε τήν παραίτηση τοῦ ὑπουργοῦ Ἐπικρατείας κ. Ρουσόπουλου, τοῦ πρωθυπουργοῦ, τοῦ προέδρου τῆς Κομισιόν κ. Μπαρόζο καί τοῦ Προέδρου Σιράκ (κεντροδεξιοί δέν εἶναι κι αὐτοί; - μαύρη ἀντίδραση, Ἄη Στράτης καί βάλει!).

- Καί περνᾶμε σέ κάτι διαφορετικό: Ὁ Τόμ Κρούζ, σύμφωνα μέ πληροφορίες μας περιμένει παιδί. Πρόκειται για ἕνα ἀκόμη σκάνδαλο τῆς ἑλληνικῆς κυβέρνησης, καθὼς ἐνῶ θά γεννηθεῖ ἕνα ἀκόμη ἀμερικανῆ, εἰδηση για κανένα ἑλληνακι πουθενά! Τί ἐπραξε ἡ Κυβέρνηση για τό δημογραφικό, πού πῆγαν οἱ προεκλογικές δεσμεύσεις τοῦ κ. Καραμανλῆ; Μετά τό μικρό μας διαφημιστικό μπρέικ ἀκοῦστε ἀποκλειστικές δηλώσεις για τό ζήτημα από τόν εἰδικό ἐπί τοῦ ζητήματος (Σ.Σ.: τόσα χρόνια σᾶς πηδοῦσε...) κ. Γιάννο Παπαντωνίου.

- Στή Λήμνο τό ἐπείσοδο θεωρεῖται λήξαν, ἀφοῦ οἱ τουρκικές δυνάμεις, πανικόβλητες μπροστά στήν ἀκατάβλητη μαχητικότητα τοῦ λαοῦ μας ὑποχώρησαν καί δέν βύθισαν τό νησί (παίζουν οἱ Βαλκυρίες τοῦ Βάγκνερ καί προβάλλεται βίντεο μέ τήν νεολαία μας νά τσακίζει ἀπειρους φραπέδες - καί μέ τόν ἥλιο κόντρα, παρακαλώ!) Εἶναι ἀποκαλυπτικό τό ρεπορτάζ τοῦ ἀπεσταλμένου μας: «-Μπάμπη, τί νέα από τό νησί;» (πίσω από τόν Μπάμπη, ὅπως τυχαίως, κάνουν ἡλιοθεραπεία κάτι ξανθά τεμάχια) «-Σύλβια, κυρίες καί κύριοι, ὁ κόσμος εἶναι ἐνθουσιασμένος μέ τήν θεόσταλη αὐτή εὐκαιρία πού τοῦ δόθηκε νά βγεῖ στήν τηλεόραση. Πείτε μας εἰσεῖς κυρα-Μαρίκα, τί συνέβη;» «-Τί νά σοῦ πῶ παιδάκι μου, μετά πού φύγαν τ' ἀεροπλᾶνα ἴρθατε σεις από τὰ κανάλια καί ἐπιτέλους ὅλα πιά ἔχουν ἕνα νόημα!»

- Στό τέλος μιᾶς κοπιαστικῆς πρὸς κόνφερανς ὁ κύριος ὑπουργός, πάντα ἀνθρώπινος καί προσηγής, ἀπευθύνθηκε στοὺς δημοσιογράφους συζητώντας ἀπλά, καθημερινὰ ζητήματα. Γιᾶ τό θέμα αὐτό παρακολούθησε τό ρεπορτάζ πού ἐτοιμάσαμε: (Μιλᾶει ὁ θυρωρός τοῦ ὑπουργοῦ) «Εἶναι ἀπλὸς ἀνθρώπος, καταδεκτικός, πάντα κοντά στοὺς γείτονες καί φίλους του, μάλιστα εἶναι τόσο δεμένος μαζί τους πού για νά μὴν τούς στερεῖται τώρα μέ τίς τόσες ὑποχρεώσεις του στό Ἵπουργεῖο τούς ἔχει πάρει ὅλους δίπλα

του, σ' ἕνα γραφεῖο πού δέ θυμᾶμαι τώρα ἂν κάνουν κάτι ἐκεῖ ὅλη μέρα... (βγαίνει ὁ εἰσαγωγέας τῆς Ρόλεξ στήν Ἑλλάδα) «Διαφεύδω μέ τόν πῖο κατηγορηματικό τρόπο τίς βρώμικες φήμες πού ἤθελαν τό ρολόι τοῦ κ. ὑπουργοῦ σταματημένο. Ἀπλῶς ὁ ἀνθρώπος τό εἶχε ξεχάσει στό σπῆτι τῆς γκό... τῆς μητέρας του».

- Ὁ Τόμ Κρούζ περιμένει παιδί. Εἶναι γνωστό ἀπό καιρό ὅτι ὁ ἔρωτάς του μέ τήν νέα μνηστή του Κέιτι Χόλμς ἐπρόκειτο νά ἔχει αἴσια κατάληξη καί νά δεθεῖ μαζί τῆς μέ τὰ ἱερά δεσμά τοῦ γάμου (στήν ὀθόνη παίζουν σκηνές ἀπό ταινίες του, εἰδικὰ αὐτές πού ξεβρακώνει καί γλύφει διάφορες γκόμενες). Ἡ ὥρα ἡ καλή!

- Ὁ βομβαρδισμός τῆς Λήμνου εἶναι σίγουρο ὅτι θά ἐκτοξεύσει τίς τιμές πρὸς τὰ πάνω, μέ ἀποτέλεσμα ὁ μισθωτός καί ὁ συναξιοῦχος νά μὴν μποροῦν πλέον νά ζήσουν. Ἀμέσως μέ τό πού ἔπεσε ἡ πρώτη βόμβα, συνεργεῖο τοῦ καναλιοῦ μας βρέθηκε στήν κρεαταγορά καί μίλησε μέ τούς ἀρμόδιους. «-Κύριε χασάπακλα, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐδῶ καί τρεῖς ὥρες τό ἀρνάκι ἔχει πάρει τόν ἀνήφορο στίς τιμές;» «-Μά τί λέτε μαντάμ, δέστε ἐδῶ ἑλληνικά κρέατα, τζάμπα πράμα!» «-Καλέ τί ἑλληνικά, ἐδῶ γράφει...» «- Καλά, τώρα ποιός ξέρε καλύτερα, ποιός εἶναι ὁ χασάπης; Νά πάρω ἐγώ τό μικρόφωνο νά κάνω τόν ἐξυπνο;» (Γυρνᾶμε στό στούντιο) Δέν εἶναι ὅμως αὐτή ἡ καυτή πλευρά τοῦ ζητήματος, κυρίες καί κύριοι, μέ τούς τουρκικούς βομβαρδισμούς. Σαρωτικές εἶναι οἱ ἐπιπτώσεις καί στίς λαϊκές ἀγορές. Τό σπανάκι ἀπό 70 λεπτά πῆγε στά 71, τὰ ραδικία ἀπό τὰ 45 λεπτά ἔφτασαν τὰ 52 καί οἱ ντομάτες (οἱ ἄγουρες, για σαλάτα) ἄγγιξαν τὰ 1,35 εὐρώ! Καί πῶς θά ζήσει τώρα ὁ χαμηλοσυναξιοῦχος; Τό σκέφτηκαν αὐτοῖ οἱ κύριοι πού τᾶβαλαν μέ τήν Τουρκία; Τόση κοινωνική ἀναλγησία;

- Περνᾶμε στό ἐπόμενο θέμα μας. Σταμάτησε τελικά τό ρολόι τοῦ ὑπουργοῦ ἡ τό εἶχε ξεχάσει στό σπῆτι; Μποροῦμε νά ἐμπιστευόμαστε ἕναν ὑπουργό πού δέν ξέρε τί ὥρα εἶναι; Τό μείζον αὐτό πολιτικό θέμα θά κουβεντιάσουμε ἀπόψε μέ προσκεκλημένους στό στούντιο τόν Μάκη Τριανταφυλλόπουλο, τήν Ανίτα Πάνια, τόν Μίμη Δομάζο, τήν Δώρα Στράτου, τόν Μιχάλη Παπαγιαννάκη, τόν Τσάγκ Κάι Σέκ, τήν Τσιτσιολίνα, τόν Μητσικώστα, τήν Φιλαρμονική τοῦ Δήμου Σαπῶν, τόν Τσιμαήλ Τζέμ, τόν Κυριάκο Μητσοτάκη, τό γνωστό μέντιουμ Μαρίνα, τή Γιωγῶ Μαστροκώστα, τόν Χαϊλέ Σελασιε καί τόν Κώστα Καφάση.

- Καί τώρα στά πολιτιστικά μας νέα ἔχουμε ἀποκλειστικό ρεπορτάζ για τό νυφικό τῆς μέλλουσας κυρίας Κρούζ. Ἐξακριβωμένες πληροφορίες θέλουν τό συγκεκριμένο ἔνδυμα νά κοστίζει ὅσο 897.563 κιλᾶ ντομάτας (ὄχι θερμοκηπίου). Τό πάνελ για τό θέμα αὐτό θά ξεκινήσει κατά τίς τέσσερις τὰ ξημερώματα,

μόλις τελειώσει τό ἀμέσως προηγούμενο...

- Τόν Πύργο τοῦ Ἄιφελ ἐπέλεξε ὡς ἰδανικό σκηνικό για νά κάνει πρόταση γάμου στήν ἀγαπημένη τοῦ Κέιτι Χόλμς, ὁ δημοφιλῆς στᾶρ τοῦ Χόλιγουντ Τόμ Κρούζ. Οἱ δύο ἠθοποιοὶ συνδέονται μόλις λίγους μῆνες καί παρὰ τῆ μεγάλη διαφορά ἡλικίας (ἐκεῖνος 42 καί ἐκείνη 26) δηλώνουν πολὺ ἐρωτευμένοι καί ἔτοιμοι νά μοιραστοῦν τό ὑπόλοιπό τῆς ζωῆς τους μαζί. «Σήμερα εἶναι μιά καταπληκτική ἡμέρα για ἐμένα, γιατί ἀρραβωνιάστηκα μιά καταπληκτική γυναίκα», δήλωσε ὁ Τόμ Κρούζ. Σχολιάζοντας τὸ σκηνικό τῆς πρότασης, ἀνέφερε πῶς ἐπέλεξε τὸ Παρίσι καί τόν Πύργο τοῦ Ἄιφελ για νά δώσει στήν ἀγαπημένη του τὸ διαμαντένιο δαχτυλίδι τῶν ἀρραβώνων τους, γιατί «εἶναι πολὺ ὁμορφα καί ρομαντικά» (Σ.Σ.: Τὸ γεγονός ὅτι στήν ἴδια πόλη - κοίτα σύμπτωση! - προωθείται ἡ νέα μαλακο-παραγωγή τοῦ Στίβεν Σπύλιμπερ «Ὁ γαλλεμος τῶν κόσμων», ὅπου πρωταγωνιστεῖ ὁ γαμπρός καί βγαίνει στίς αἰθουσες τὸν ἐπόμενο μῆνα, εἶναι μιά σατανική σύμπτωση). Τόνισε μάλιστα πῶς δέν κοιμήθηκε καθόλου τὸ προηγούμενο βράδυ (Σ.Σ.: δέν διευκρίνισε ὡστόσο ἂν πλάγιασε μονάχος ἢ μέ παρέα). Ὑπενθυμίζεται πῶς ὁ Τόμ Κρούζ ἔχει ἤδη πραγματοποιήσει ἄλλους δύο γάμους, μέ τῆ Μίμι Ρότζερς καί τήν Νικόλ Κίντμαν. Ἡ Κέιτι Χόλμς ἦταν ἀρραβωνιασμένη μέ τόν ἠθοποιὸ Κρίς Κλέιν. Ὁ Κρούζ γνώρισε τούς γονεῖς τῆς Χόλμς στό Ὁχάιο καί οἱ φήμες ἔλεγε ὅτι ἐνθουσιάστηκαν μέ τὸν γαμπρό καί τὸν καλὸ του χαρακτήρα (Σ.Σ.: Αὐτό, αὐτό κυρίως βάρυνε!), ἂν καί στήν ἀρχὴ εἶχαν κάποιες ἀμφιβολίες καί κυρίως για τὴ διαφορά ἡλικίας πού χωρίζε τὸ ζευγάρι. Ὅλοι στὸ Χόλυγουντ προβλέπουν πῶς τὸ ζευγάρι θά εὐτυχήσει.

- Τὸ Ρόλεξ του ξεχάσει ὁ κύριος ὑπουργός. Ὡς γνωστὸν τὰ μοναδικὰ ρολόγια τῆς Ρόλεξ τὰ φορᾶνε ὅλοι οἱ χάι τύπου πού κυκλοφοροῦν (Σ.Σ.: κι ὄχι οἱ γύφτοι σάν κι ἐσᾶς...) καθὼς κοστίζουν μιά μικρὴ περιουσία. Χρυσὸ Ρόλεξ θυμίζουμε φοροῦσε ὁ Πῆρς Μπρόνσον στήν ταινία «Ἐπιχείρηση Χρυσά Μάτια», ὁ Μπράντ Πῆτ στό ἀριστουργηματικό «Ἐπικίνδυνες Ἀποστολές», ὁ Ρόμπερτ Ρέντφορντ στήν ἀξέχαστη «Ἀβάντα»... (παίζουν στήν ὀθόνη κάτι σκηνές μέ σκοτωμούς καί - φυσικά - γκόμενες). Φέτος πάντως εἶναι στή μόδα ὄχι τὸ χρυσὸ ἀλλὰ τὸ πλατινένιο Ρόλεξ μέ τὰ διαμάντια, σέ συνδυασμὸ μέ μαῦρο ἀγιορείτικο κομποσχοῖνι μέ δέσιμο ἀσημί σταυρὸ. Βέρυ τρέντυ...

- Κάτι ἔγινε καί μέ τήν Τουρκία σ' ἕνα νησί τοῦ Αἰγαίου ἀλλὰ ὄλες οἱ πληροφορίες εἶναι καθυστερημένες, ἦταν πολὺ βορειότερα τῆς Μυκόνου.

Τὸ ἐπιτύμβιο τῶν περιφερειῶν

Του Πασχάλη Χριστοδούλου

Ἴδια δομὴ εἶχαν καί οἱ πρώην Κ.Υ.Π. καί Χωροφυλακῆ. Ὅπως βέβαια ἐκεῖνες πού τίς διαδέχθηκαν. Ἡ μιά εἶχε τήν ὑπομονάδα. Ἡ ἄλλη τήν ὑποδοίκηση. Ἀνάλογη τύχη λοιπὸν περιμένει τίς ἱστορικές περιφέρειες τῆς χώρας. Οἱ ὁποῖες μέ βάση τὸ ὑπὸ κατάθεση νομοσχέδιο για τίς πέντε μειζόνες, ὅπως θά ἀποκαλοῦνται, ἀναπτυξιακὲς περιφέρειες, πρόκειται νά ἐξελιχθοῦν σέ ὑποδιοικήσεις.

Ἡ μόνη διαφορά μεταξύ κυβερνώντων καί ἀντιπολιτευόμενων ἔγκειται στό ὅτι οἱ πρώτοι προτείνουν πέντε, οἱ ἄλλοι τέσσερις, πού εἶναι, ὅπως θά φανεῖ στή συνέχεια, ἀκόμη χειρότερα. Τὰ ὑπόλοιπα προτεινόμενα εἶναι τὰ ἴδια. Ὅπως τὰ δίδυμα. Ὅπως ἄλλωστε δίδυμος εἶναι ὁ ἴδιος ὁ δικομματισμός. Ἔνας τῶν δύο μεγάλων κομμάτων, καί ἕνας ἐκ τῶν δύο μικρῶν, καί στή μέση ἡ κοινωνία. Οἱ ὁμηροὶ πολῖτες.

Οἱ ὁποῖοι εὐλόγα θά ἀναρωτηθοῦν: πρὸς τί ὅλα αὐτὰ; Τὸ τί κρύβεται πίσω, ἔχει ἱστορηθεῖ. Ἡ Ἀττικὴ δέν δικαιούταν κονδύλια ἀπὸ τὸ τρίτο πακέτο καί ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς Ἀθήνας

2004 ἦταν στὸν ἀέρα. Ὅποτε τί ἐμπνεύστηκαν οἱ πρώην, κάτι για τὸ ὁποῖο οἱ νῦν εἶχαν σιγήσει, ἐνῶ ἔπραξαν τὸ ἴδιο, οἱ ἐκ τοῦ μικροῦ δικομματισμοῦ; Ἀλλὰ πράγματα. Διαμέσου τῶν Οἰνοφύτων μεταβίβασαν μεγάλο μέρος τοῦ Α.Ε.Π. τῆς πρωτεύουσας, στή Ροῦμελη. Ἔτσι ἡ Ἀθῆνα ἔφερε εἰς τεράχος τὸ μεγάλο της κόλπο, καί ἀπὸ τήν ἄλλη ταυτόχρονα, ἦταν μικρὸ τὸ κακὸ πού ἡ Ἀμφισσα καί τὸ Καρπενήσι ἐμφανίστηκαν στὰ χαρτιά νά εἶναι πλουσιότερες περιοχές ἀκόμη καί ἀπὸ τὰ Βόρεια Προάστια. Ἔστω τὸ γεγονός ὅτι δέν δικαιούνταν νά λάβουν μέρος στό νέο κοινοτικό πλαίσιο στήριξης.

Ἔτσι ἐπινοήθηκε ἡ σημερινὴ νέα λύση. Καί κοντὰ στό ξηρό, ἄς καοῦν καί μερικά χλωρά. Μιλῶ για τίς περιφέρειες ἐκεῖνες πού βγήκαν ἐκτὸς ταμείου συνοχῆς ἀπὸ τήν πόρτα - λόγω διεύρυνσης ἀπὸ 15 μέλη τῆς Ε.Ε. σὲ 25 καί ἐπομένως λόγω τῆς αὔξης τοῦ Α.Ε.Π. τους πέραν τοῦ 75 % τοῦ νέου μέσου κοινοτικοῦ ὄρου - νά μπαίνουν τώρα ἀπὸ τὸ παράθυρο. Εἶναι γνωστὸ ποιὲς εἶναι. Καί νά μείνει μιά ἐκκρεμότητα μόνον πρὸς ἀντιμετώπιση, ἡ Ἀττικὴ. Τὴν ὁποῖα ἡ ἀξιοματική ἀντιπολίτευση εἶχε ἤδη προλάβει νά συμπεριλάβει στήν «ἀναπτυξιακὴ φόρμουλα» πού κατέθεσε πέρυσι. Νά λουφάρει δηλαδή τὸ Λεκανοπέδιο καί κατὰ τὸ καινούργιο πακέτο. Ἐξ οὗ οἱ τέσσερις ἀναπτυξιακὲς,

ὅπως τίς εἶπε, προγραμματικές περιφέρειες, ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς, ἀντὶ για τίς πέντε πού προβλέπει - ἐπὶ τοῦ παρόντος, μέχρι νά βρεθεῖ κάποια νέα φόρμουλα - τὸ νομοσχέδιο τῶν κυβερνώντων.

Τὸ τί ὀφείλει νά κάνει ἡ Ἑλλάδα -ἀκόμη καί ἂν δέν ἦταν μέλος τῆς Ε.Ε.- ἀπέναντι στίς προκλήσεις τῆς ἱστορίας καί τῆς συνέχειας, παρουσιάζεται ἀναλυτικὰ στό βιβλίο «Τέταρτη Δημοκρατία». Ἀπὸ τὸ Δημοψήφισμα για τὸ περιφερειακὸ καί βέβαια τίς δώδεκα αἰρέτες περιφέρειες, μέχρι τὴ δημιουργία τῶν δύο ἀνεξάρτητων πνευματικῶν ἀρχῶν πού θά ἐπεξεργάζονται τὰ σοβαρά νομοσχέδια, καί πού μέ τούς ἐκπροσώπους τοῦ κράτους στίς περιφέρειες θά ὑπάγονται στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας.

Δὲν ξέρω ἀν' ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆση γεωγραφικῶν ἢ οὐδέτερων ὀνομασιῶν στίς προτάσεις τόσο τῆς κυβέρνησης, ὅσο τῆς ἀντιπολίτευσης - Βόρεια Ἑλλάδα, Κεντρικὴ, Δυτικὴ, Νησιωτικὴ κλπ.- ἔχει σχέση μέ τὴν ἐμμeseση μὲν, πλὴν σαφῆ ἀπόσυρση τῶν ἱστορικῶν ὀνομάτων. Ξέρω ὅμως ὅτι γεωγραφία χρησιμοποιοῦν συνήθως ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει ἱστορία. Καί ἐδῶ σὲ μᾶς, ἡ ἱστορία, εἶναι πανταχοῦ παρούσα. Μποροῦσε ἔστω νά συνυπάρξει σὲ μῖαν ἀρμονικὴ σύνθεση μέ τὴν γεωγραφία. Γιατί ἐδῶ ἡ ἱστορία, ἐκτὸς τῶν

ἄλλων, εἶναι ἡ πρώτη ἐθνικὴ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ. Ἀπὸ τὴν τουριστικὴ βιομηχανία καί τὴν γαστρονομία, μέχρι τίς ὀνομασίες προέλευσης τῶν ἱστορικῶν περιφερειῶν. Ἀντὶ ὅμως οἱ ταγοὶ νά κάνουν τέτοιου τύπου φροντιστήριον οἰκονομικῆς καί ἀναπτυξιακῆς παιδείας, ἀντὶ ἔστω νά πούν ἕνα ἐυχαριστῶ στή χρυσοστόκο αὐτὴ ὄρνιθα, τῆς φέρνουν σὰν νά πρόκειται για κροῦσμα τῆς γρίπης τῶν πουλερικῶν. Καί ἀκόμη χειρότερα.

Ὁ νέος αὐτὸς χωροφυλακιστικὸς θεσμὸς δέν ἦλθε ἀπὸ τὸ πουθενά. Ἔρχεται ἀφοῦ πετάξανε στὰ σκουπίδια τόσο τὴν ἱστορία, ὅσο καί τὴν Δημοκρατία, καί τὸ μέλλον. Τὸ σημαντικότερο ὅμως ὅλων εἶναι ὅτι δέν ἀκούστηκε ἔστω ἕνας ἀπὸ τούς ἀνθρώπους τῆς αὐτοδιοίκησης, νά πεῖ κάτι. Εἰδικὰ για τὰ ὁποῖα βαθμίδες κομματικὰ στελέχη πού συνεχίζουν νά «ὑπηρετοῦν» τὰ ὁμώνυμα μορφώματα, ὀφείλει κανεὶς νά μιλῆσει ἀνοιχτὰ, για τὸ τί ἀκριβῶς κάνουν. Ὅτι ἀποτελοῦν ὕβρη ὄχι μόνον για τὴν ἰδέα τῆς περιφέρειας ἀλλὰ ἐπιπλέον ὅτι προκαλοῦν τὸ κοινὸ αἴσθημα, τὴν λογικὴ, τὴν πολιτικὴ. Τὰ ἐπιτύμβια τῆς πολιτικῆς Ἑλλάδας καί τῆς Δημοκρατίας ὑπῆρχαν πολὺ πρὶν τεθεῖ, τὸ ἐπιτύμβιο τῶν περιφερειῶν.

Βουλγαρικές ιστορικές παραχαράξεις: Μία πολύ παλιά ιστορία... (ΜΕΡΟΣ Γ')

τού Ν.Δαπέργολα
Διδάκτορα Βυζαντ. Ιστορίας του ΑΠΘ

Επισημάναμε ήδη βεβαίως και τους λόγους για τους οποίους δεν μπορούμε να μιλάμε για ιδιαίτερες μαζικές σλαβικές εγκαταστάσεις στον Ελλαδικό χώρο κατά τον 7ο-9ο αιώνα, αλλά και το πόσο εξωπραγματικά ήταν τα επιπλέον επιχειρήματα κάποιων Βουλγάρων ιστορικών στην προσπάθειά τους αυτές τις εγκαταστάσεις να τις παρουσιάσουν ως (επί το ειδικότερον) βουλγαρικές. Και για τον περαιτέρω ισχυρισμό τους ωστόσο ότι ένα μεγάλο τμήμα της Μακεδονίας βρέθηκε υπό την επίσημη βουλγαρική κατοχή την εποχή του τσάρου Συμεών, πρέπει να πούμε ότι είναι εξαιρετικά προβληματικός. Τα επιχειρήματα που επιστρατεύθηκαν για να στηρίξουν αυτήν την τελευταία άποψη ήταν ένας «ορος Ρωμαίων και Βουλγάρων», μία λίθινη δηλαδή συνοριακή επιγραφή των αρχών του 10ου αι., που βρέθηκε το 1898 20 χιλιόμετρα βόρεια της Θεσσαλονίκης, και δευτερευόντως η λεγόμενη πρωτοβουλγαρική επιγραφή του Direkler, που εντοπίστηκε στους Φιλίππους και υποτίθεται ότι αποδεικνύει βουλγαρική επιδρομική δραστηριότητα στην Ανατολική Μακεδονία κατά τον 9ο μ.Χ. αιώνα.

Όλη αυτή η ιστορία όμως καλύπτεται στην πραγματικότητα από την αχλή του μυστηρίου: Βεβαίως και τα δυο αυτά ευρήματα εκ πρώτης όψεως φαίνονται σοβαρά, είναι όμως κατά παράδοξο τρόπο έντελως μεμονωμένα, καθώς όλα τα άλλα ιστορικά και αρχαιολογικά δεδομένα που διαθέτουμε όχι μόνο δεν επιβεβαιώνουν, αλλά και ενίοτε αντικρούουν τόσο την ύπαρξη βουλγαρικών επιδρομών σε μακεδονικά εδάφη κατά τον 9ο αιώνα, όσο και τη μετέπειτα προσωρινή προσάρτησή τους στο κράτος του Συμεών. Πολύ σημαντικό όμως είναι και το ότι ποτέ δεν αποδείχτηκε πώς οι δυο επιγραφές λαξέυτηκαν εξ αρχής στον τόπο ανεύρεσής τους (in situ) και πώς δεν μεταφέρθηκαν εκεί αργότερα από άλλο, ενώ ειδικά για την επιγραφή των Φιλίππων, όπως έδειξε έμπεριστάτως ο αείμνηστος κορυφαίος βυζαντινολόγος Ι. Καραγιαννόπουλος, τα υπάρχοντα δεδομένα μοιάζουν να οδηγούν πολύ περισσότερο στη δεύτερη εκδοχή. Σχεδόν ιστορική έχει μείνει άλλωστε και μία φράση του ίδιου μελετητή, που αντιπαρατιθέμενος κάποτε με Βούλγαρους συναδέλφους του επί του θέματος αυτού (κατά τη διάρκεια διεθνούς συνεδρίου), είχε παρατηρήσει ειρωνικά ότι «οί Βούλγαροι μάλλον δεν πήγαν στην Ανατολική Μακεδονία

τόν 9ο αιώνα, πήγε όμως σίγουρα 11 αιώνες αργότερα ο Besenliев» - αναφερόμενος βεβαίως με πολύ νόημα στην περίπτωση του γνωστού Βούλγαρου βυζαντινολόγου (έκ των βασικών μελετητών της επιγραφής του Direkler), που είχε επισκεφθεί πολλές φορές αυτά τα μέρη τις δεκαετίες του '20 και του '30, αλλά και κατά την περίοδο 1941-44 (ως αξιωματικός μάχιστα των βουλγαρικών στρατευμάτων Κατοχής). Τίποτε ασφαλώς δεν έχει επίσημα αποδειχθεί (και προφανώς δεν θα αποδειχθεί ποτέ), ή φύση όμως των ενδείξεων αφ' ενός και η ευρύτερη γνώση μας της πάσης θυσία και παντί μέτρω παλαιότερης προσπάθειας των Βουλγάρων να εγείρουν διεκδικήσεις επί του μακεδονικού χώρου αφ' ετέρου, πιστοποιούν τουλάχιστον ότι ένας ενδεχόμενος ισχυρισμός μας πώς οί Βούλγαροι (από τα τέλη του 19ου αι. και όποτε βρήκαν την ευκαιρία) δεν μετέφεραν προς νότον μόνο πληθυσμούς, αλλά και... πέτρες, είναι, αν μη τί άλλο, κάτι πολύ πιο λογικοφανές από μία άπλη θεωρία συνωμοσίας.

Ολοκληρώνοντας κάπου εδώ το συνοπτικό μας αφιέρωμα στις βουλγαρικές ιστορικές παραχαράξεις, πρέπει να διευκρινίσουμε ότι αυτό περιέλαβε τα κυριότερα επιστημονικά άτοπηματα των βορείων γειτόνων μας, αλλά ταυτόχρονα και τα πλέον «αξιοπρεπή» - εκείνα δηλαδή που η αυθαιρεσία τους δεν είναι ίσως έκδηλη για ένα κοινό μάτι και η κατάρρησή τους όφειλε συνεπώς να γίνει με επιστημονικό αντίλογο. Υπάρχουν εννοείται και πολλές ακόμη παραχαράξεις, τις οποίες μοιραία δεν μνημονεύσαμε εδώ, γιατί αφορούν είτε ήσσονος σημασίας ζητήματα (π.χ. κάποιες διχονομίες για το έτος που έφταναν κατά καιρούς τα δυτικά σύνορα του πρωτοβουλγαρικού κράτους), είτε ισχυρισμούς που είναι οφθαλμοφανώς πέραν του όριου του γελοίου, όπως λ.χ. η... βουλγαρική καταγωγή των Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, και δεν αντέχουν σε οποιαδήποτε κριτική. Αυτό συνεπώς που θα πρέπει ιδιαίτερα να μας προβληματίζει δεν είναι ασφαλώς όλες αυτές οι παραχαράξεις καθ' αυτές: απέναντί τους μπορεί κανείς να καγχάσει ή και να εξοργιστεί, αλλά από επιστημονικής απόψεως δεν έχει κανένα λόγο για να άνησυχήσει. Εκείνο όμως που είναι πραγματικά άνησυχητικό και που απαιτεί τη συνεχή μας έγρηγορη είναι βεβαίως ή καλά οργανωμένη εκστρατεία των Βουλγάρων για την κατά καιρούς προώθηση και διαφήμιση όλων αυτών των ιστορικών τους «θεωριών» (μέσω στημένων έρευνών και καλοπληρωμένων «επιστημονικών» ινστιτούτων) σε διεθνή επιστημονικά συνέδρια και πολιτικά φόρα, εκστρατεία φυσικά που κάθε

άλλο παρά άκαρη μπορεί να χαρακτηριστεί. Οί βόρειοί φίλοι μας είναι άλιθβεια ότι παίζουν οργανωμένα το παιχνίδι τους - και το παίζουν πολύ καλά. Έμείς, ως διηκεώς χάσκουσα επίσημη πολιτεία και ως άενάως πνευματικά αναντιζόμενο πανεπιστημιακό κατεστημένο, μέχρι τότε θα κοιμόμαστε τον μακάριο ύπνο του ήλιθίου;

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Κ. Άμαντος, Οί Σλάβοι εις την Ελλάδα, Byzantinisch - neugriechische Jahrbucher 17 (1939-1943) 210-221.
V.Besevliev, Die Protobulgarischen Inschriften, Berlin 1963.
P. Charanis, Observations on the History of Greece during the Early Middle Ages, Balkan Studies 11 (1970) 1 - 34.
Αικ. Χριστοφιλοπούλου, Βυζαντινή Ιστορία, τ. Β1 (610-867), 1981.
Αικ. Χριστοφιλοπούλου, Βυζαντινή Μακεδονία. Σχεδιάσμα για την εποχή από τα τέλη του ΣΤ' μέχρι τα μέσα του Θ' αιώνας, Βυζαντινά 12 (1983) 9 - 63.
Ν. Δαπέργολας, Σλαβικές εγκαταστάσεις στη Μακεδονία από τον 7ο έως τον 9ο αιώνα, Διδακτορική Διατριβή, 2000.
F.Dvornik, Les Slaves, Byzance et Rome au IXe siecle, Paris 1926
I. Καραγιαννόπουλος, Η πρωτοβουλγαρική επιγραφή του Direkler, Έγνατία 1 (1989) 221 - 255.
I. Καραγιαννόπουλος, Ιστορία του Βυζαντινού Κράτους Β' (565 - 1081) 2, Θεσσαλονίκη 1981.
J. Karayannopoulos, Les Slaves en Macedoine. La pretendue interruption des communications entre Constantinople et Thessalonique

du 7eme au 9eme siecle, Athenes 1989
P. Lemerle, Philippes et la Macedoine Orientale a l'eroque chretienne et byzantine, Paris 1945.
Φ. Μαλιγκούδης, Σλάβοι στη Μεσαιωνική Ελλάδα, Θεσσαλονίκη 1988.
Μ. Νυσταζοπούλου-Πελεκίδου, Οί βαλκανικοί λαοί κατά τους μέσους χρόνους, 1992.
Μ. Νυσταζοπούλου-Πελεκίδου, Σλαβικές εγκαταστάσεις στη Μεσαιωνική Ελλάδα, 1993.
St. Runciman, A History of the First Bulgarian Empire, London 1930.
V. Tapkova-Zaimova, La ville de Salonique et son hinterland slave (jusqu'au Xe siecle), Actes du IIe Congres International des Etudes du Sud-Est Europeen, Athenes 1970, σ.355-362.
V. Tapkova-Zaimova, Les Slaves de Salonique et l'origine de Cyrille et de Methode, Sofia 1969.
M. Weithmann, Die Slavische Bevolkerung auf der Griechischen Halbinsel. Ein Beitrag zur Historischen Ethnographie Sudosteuropas, Munchen 1978.
Δ. Ζακυθηνός, Οί Σλάβοι εν Ελλάδι, Αθήνα 1977.

ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (Ο λόγος στη Δημόσια Ντετέκτιβ:)

Με ρίξανε στο βορβορώδη λαβύρινθο ατέλειωτων διαδρόμων μ' ένα μεγεθυντικό φακό στο 'να χέρι και με μια χλωρίνη στο άλλο Μ' είχαν φασκιώσει με μια γκαμπαρτίνια, ένα γούνινο καπέλο που κάλυπτε και τ' αφτιά και μια πίπα Ένωθα μασκαρεμένη μ' αυτό το γελοίο περιβλήμα μα δεν μου άφησαν περιθώρια γι' αντιδράσεις Μου 'δωσαν διορία ένα τρίμηνο για να καθαρίσω. Περιπλανιόμουν στους αδιέξοδους διαδρόμους, τ' αντικρουόμενα συρτάρια, τις σκόπιμα ασαφείς διατυπώσεις Αν κι έβλεπα ψηλά στις γωνίες τις κάμερες παρακολούθησης ήμουν υποχρεωμένη να παίξω την καμεράτα. Όταν ξεμπερδέψα το κουβάρι που οδηγούσε στην άκρη του νήματος αντίκρισα μπροστά μου το Κέντρο Ελέγχου και Συντονισμού Κινήσεων που μου 'χε, άλλωστε, αναθέσει την αποστολή μου. Άνοιξα την πόρτα και την αναγνώρισα αμέσως παρόλο που το πρόσωπό της είχε παραμορφωθεί απ' τα γέλια. - Σε παρακολουθώ που βασανίζεσαι άδικα τόσο καιρό και σε λυπάμαι, καημενούλα μου. Και πώς σε μασκαρέψανε έτσι, σαν το Σέρλοκ Χολμς, ταλαίπωρή μου Εξυγίανση; Τι να της αντέτεινα, που γι' άλλη μια φορά μ' είχαν εκθέσει ανεπανόρθωτα, μ' είχαν για χαρτί καμένο; Όσο καλή διάθεση κι αν είχα λίγο - πολύ γνώριζα πως διατεταγμένη υπηρεσία εκτελώ για τα μάτια του κόσμου και πως είχε δίκιο όσο κι αν με χλεύαζε η Διαπλοκή.

Γιάννης Στρούμπας

Οί Ρωμηοί στην Πόλη, έν έτει 2005...

Στό προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στη Γ.Σ. του Όργανισμού για την Ασφάλεια και την Συνεργασία στην Εύρωπη και τις εκεί παρεμβάσεις των ποικίλων ΜΚΟ για ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων (άπρόνοι μισέλληνες τίς δούσεσ άπαντήσεις από τον πρέσβη της στόν ΟΑΣΕ κ. Α. Μαλλιαρέση-Φωκά). Παραθέτουμε σήμερα την όμιλία του Προέδρου του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών κ. Λεωνίδα Κουμάκη. Τόσο για την ενημέρωση όλων μας περί τής σημερινής κατάστασης στην Πόλη όσο και για χάρη τών... Προξενπρακτόρων. Μπάς και καταλάβουν τί θά πεί στήρηση δικαιωμάτων και δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι,

Ό Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών ό όποιος ιδρύθηκε τό 1928 είναι ένας μή Κυβερνητικός, μή κερδοσκοπικός όργανισμός ό όποιος εδώ και δεκαετίες έκθέτει ενώπιόν σας τά τεράστια προβλήματα που άντιμετωπίζουν οι μή μουσουλμανικές μειονότητες τής Τουρκίας. Τά προβλήματα αυτά δέν είναι φυσικά δυνατόν να έκτεθούν στόν περιορισμένο χρόνο που έχουμ στην διάθεση μας. Για τόν λόγο αυτό θά περιοριστώ στην σύντομη αναφορά λίγων μόνο από τά πλέον σημαντικά, μέ την θερμή παράκληση να μήν επαναλάβει και φέτος ή μόνημ Τουρκική αντιπροσωπεία τόν αυθαίρετο

ισχυρισμό πώς, δήθεν, κάνουμε προπαγάνδα εναντίον τής Τουρκίας.

1) Από την Εύρωπαϊκή Έκθεση Προόδου τής 6 Οκτωβρίου 2004 και παρά τις ρητές ύποσχέσεις τής Τουρκίας δέν σημειώθηκε καμιά απόλυτως πρόοδος σε θέματα θρησκευτικής ελευθερίας και προστασίας τής Ελληνικής μειονότητας τής Τουρκίας. Συγκεκριμένα ή Τουρκία συνεχίζει να επιβάλλει περιορισμούς και να έμποδίζει την ελεύθερη άσκηση τών θρησκευτικών καθόντων του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως. Οί Τουρκικές αρχές δέν του άναγνωρίζουν καμιά νομική προσωπικότητα. Τό κριτήριο τής Έθνικότητας έμποδίζει άκόμα και σήμερα τούς μή Τούρκους κληρικούς να εργαστούν. Μέ άλλα λόγια ένας Οικουμενικός Θεσμός ό όποιος εκπροσωπεί πάνω από 400 εκατομμύρια Ορθόδοξους χριστιανούς, δέν έχει καμιά νομική προσωπικότητα στην σημερινή Τουρκία! Τό ίδιο ακριβώς συμβαίνει και σε όλες τις μή μουσουλμανικές κοινότητες τής Τουρκίας.

2) Η Θεολογική Σχολή τής Χάλκης λειτουργήσε από τό 1844 έως τό 1971 όταν οι Τουρκικές αρχές διέταξαν τό κλείσιμό της χωρίς να έχει επαναλειτούργησει μέχρι σήμερα. Η επαναλειτούργη τής Θεολογικής Σχολής τής Χάλκης πρέπει να γίνει μέ τόν ίδιο ακριβώς τρόπο μέ τόν όποιο λειτουργήσε μέχρι τό αυθαίρετο κλείσιμό της τό 1971. Η προβολή μιās άπίστευτης ποικιλίας δικαιολογιών για να έμποδιστεί ή επαναλειτούργη τής Θεολογικής Σχολής τής Χάλκης πρέπει επιτέλους να

τερματιστεί τό ταχύτερο δυνατόν και να δώσει στην Τουρκία την ευκαιρία να αποδείξει ότι κινείται σε Εύρωπαϊκό προσανατολισμό όχι μόνο στα λόγια αλλά και στα έργα. Από τό έτος 1971 τό Οικουμενικό Πατριαρχείο δέν έχει την δυνατότητα να παρέχει σπουδές στους κληρικούς του.

3) Δέν άναγνωρίζονται τά δικαιώματα του Οικουμενικού Πατριαρχείου πάνω στην περιουσία του. Μόλις πρόσφατα, τόν Νοέμβριο του 2004, τό Άνώτατο Δικαστήριο τής Τουρκίας άπεφάνθη ότι τό Όρφανοτροφείο τής Πριγκήπου δέν ανήκει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο παρά τό γεγονός ότι κατέχει νόμιμο τίτλο ιδιοκτησίας από τό 1902!

4) Όσον άφορά τό δικαίωμα ιδιοκτησίας τής Ελληνικής μειονότητας, οι Τουρκικές αρχές δέν έχουν παραιτηθεί καθόλου από τις παλιές πρακτικές ύφαρπαγής τών περιουσιών τών Έλλήνων από τούς νόμιμους ιδιοκτήτες τους. Στα Έλληνορθόδοξα Ίδρύματα αξίζει να σημειωθεί ότι από τις 1.856 αιτήσεις που υποβλήθηκαν σύμφωνα μέ τόν Νόμο που έβγαλε ή Τουρκία τό 2003, μόνο 424 έγκρίθηκαν μέχρι σήμερα! Τούτο διότι τό 1974 τό Άνώτατο Δικαστήριο τής Τουρκίας έκρινε άξφνικά ότι τά Έλληνικά φιλανθρωπικά ιδρύματα δέν μπορούν να άποκτήσουν άκίνητη περιουσία έκτός αν είχαν συμπεριληφθεί σε Δηλώσεις του... 1936! Συνεπώς, όλα τά άκίνητα που δωρήθηκαν μετά τό 1936 δέν ανήκουν στους ιδιοκτήτες τους, και διοικούνται άκόμα και σήμερα από τό Τουρκικό Κράτος!

5) Η κατάσταση στα νησιά Ίμβρος και Τένεδος είναι άπελπιστική. Μέ τό πρόσχημα νέου κτηματολογίου τό σύνολο σχεδόν τών ιδιοκτησιών τής Έλληνικής μειονότητας και τών μειονοτικών Ίδρυμάτων, χαρακτηρίστηκαν «κρατική περιουσία» και προσφέρονται σε έποικους από την Ανατολή! Επί πλέον μεγάλες έκτάσεις, πάλι τής Έλληνικής μειονότητας, θεωρήθηκαν «φυσικά και πολιτιστικά μνημεία» και τά οικειοποιήθηκε τό Τουρκικό Κράτος!

6) Κάτι άλλο επίσης έξωφρενικό είναι τό γεγονός ότι Έλληνες, άπόγονοι Έλλήνων τουρκικής ύπηκοότητας, άκόμα και σήμερα στερούνται του δικαιώματος να κληρονομήσουν τούς γονείς τους!

7) Τό νέο σχέδιο Νόμου που έτοιμάσε ή Τουρκία για την ρύθμιση τών θεμάτων αυτών, απέχει πολύ από τις προσδοκίες μας. Πρέπει επιτέλους ή Τουρκία να ψηφίσει έναν νόμο σύμφωνα μέ τό άρθρο 9 τής Εύρωπαϊκής Συνθήκης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Όσο ταχύτερα τό κάνει τόσο τό καλύτερο γι' αυτήν!

Τέλος, θά ήθελα να σημειώσω πώς φέτος τιμήσαμε την μνήμη τής 50ης έπετειου από τό πογκρόμ που όργάνωσε ή Τουρκική Κυβέρνηση εναντίον του Έλληνομισού τής Κωνσταντινούπολης. Ένα πογκρόμ εναντίον άνδρών, γυναικών και παιδιών που έκτελέστηκε μέ άπίστευτη ακρίβεια και τό όποιο θά βρίσκεται πάντα στην μνήμη μας.

Σας εύχαριστώ για την προσοχή σας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

«Παραμύθια»...

Μιλώντας στην εφημερίδα «Γκάρντιαν» μέλη της επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που επισκέφθηκαν την Τουρκία αναφέρθηκαν σε «βασανιστήρια που σοκάρουν». Στη δήλωση που έκανε το μέλος της επιτροπής Ρίτσαρντ Χόβιτ αναφέρει πως «Υπάρχουν στοιχεία για κόμιζμο αυτών και βγάζισμο ματιών από άτομα που θεωρούνταν Κούρδοι διαμελιστές ή συμπαθούντες. Αυτά δεν μπορείς να τα ακούς συναισθηματικά αδιάφορος». Στην εφημερίδα αναφέρεται πως αν και υπήρξε μείωση 13% των περιστατικών βασανιστηρίων ξανάρχισαν παλιές πρακτικές όπως πυροβολισμοί χωρίς διάκριση, εξωδικαστικές εκτελέσεις, συλλήψεις, και βραδυνές επιθέσεις σε σπίτια από άτομα με μάσκες. Ο Χόβιτ ανέφερε πως η οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων Mazlumder του μίλησε για περιστατικά που οι δυνάμεις ασφαλείας έβγαλαν όργανα «Κούρδων διαμελιστών». Ο εκπρόσωπος Τύπου του υπουργείου Έξωτερικών αναφερόμενος στο δημοσίευμα μίλησε για «παραμύθια».

(10-10, έφ. Χουριέτ)

Ρουσντί και Παμουκ

Ο διάσημος συγγραφέας Σαλιμάν Ρουσντί αναφερόμενος στην υπόθεση του Όρχαν Παμουκ κατηγορήσει τη στάση της ΕΕ και της Τουρκίας. Αναρωτήθηκε πως είναι δυνατόν τη στιγμή που μία χώρα καταδικάζει τον μεγαλύτερο συγγραφέα της να μπαίνει και στην ΕΕ. Πρόκειται πράγματι για ένα τέστ για την ίδια την ΕΕ, τέστ για το αν έχει αρχές.

(14-10, έφ. Χουριέτ)

Κόντρα ο καιρός στις άθλοπουστίες τους!

Στις 15-20 Οκτωβρίου 2005 οργανώθηκε από το Τουρκικό προξενείο Ρόδου και τους δήμους Μπόντρονι και Kilimli (Καλύμνου) αγώνας ιστιοφόρων γιούτ με τη συμμετοχή 2.500 αθλητών από 13 χώρες. Ο πρόεδρος της οργανωτικής επιτροπής δήλωσε πως δυσκολεύεται να αντιληφθεί για ποιο λόγο ο Έλληνας πρόξενος Γιώργος Καταπόλης στην Σύμρνη δεν έδωσε ούτε μία βίζα στους αθλητές. Μετά από αυτήν την εξέλιξη το καμπανάκι έναρξης χτύπησαν μαζί ο δήμαρχος Μπόντρονι Μαζλούμ Αγάν και ο μόνος εξ' Ελλάδος αθλητής Βασίλης Καφαλίτης. Δύσκολες στιγμές αντιμείωσαν τα σκάφη όταν στο 16ο χλμ της διαδρομής Μπόντρονι-Καράαντα συνάντησαν ανέμους που υπερέβαιναν τα 60 μίλια την ώρα. Ανατράπηκαν κάποια από τα σκάφη ενώ τα 50 από τα 92 προτίμησαν να κατεβάσουν πανιά και να παρατήσουν τον αγώνα.

(17-10, έφ. Χουριέτ)

Δέν έχουν θέση οι κεμαλιστές στην ΕΕ

Ο ευρωβουλευτής και αντιπρόεδρος της Ευρωτουρκικής Επιτροπής Άντριου Ντάφ, που παλαιότερα είχε αναφέρει πως για να γίνει η Τουρκία μέλος της Ε.Ε. πρέπει να φύγουν οι εικόνες του Ατατούρκ από τα δημόσια κτίρια, ήρθε στην Πόλη για συνέδριο ευρωτουρκικών σχέσεων. Ο Ντάφ δήλωσε στην Χουριέτ: Η Τουρκία, όπως έκαναν όλα τα μέλη της ΕΕ, πρέπει να επανεξετάσει την ιστορία της. Ο Ατατούρκ την εποχή που αυξάνονταν ο φασισμός στην Ευρώπη ήθελε να εκσυγχρονίσει την Τουρκία. Πήρε λοιπόν από τον Μουσολίνι τον ποινικό κώδικα. Δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι παρά τις μεταρρυθμίσεις αυτές ο κώδικας ακόμα και σήμερα αποτελεί πρόβλημα. Ο Ιταλικός ποινικός κώδικας άλλαξε, οι συνθήκες είναι έντελως διαφορετικές από το 1920. Η ίδια αλλαγή πρέπει να γίνει και εδώ. Ο Τουρκικός ποινικός κώδικας άλλαξε αλλά η διαδικασία αλλαγής δεν ολοκληρώθηκε. Η απόφαση του εισαγγελέα για τον Όρχαν Παμουκ αποτελεί σκάνδαλο. Τώρα για το τί θα κρεμάσει ο κόσμος στους τοίχους δεν μου πέφτει λόγος και σίγουρα δεν είναι κριτήριο εισόδου στην ΕΕ. Σέβομαι την μνήμη του Ατατούρκ αλλά ο σκληρός κεμαλισμός αποτελεί εμπόδιο στην διεύρυνση της ΕΕ. Δεν χρειαζόμαστε εθνικιστές στην ΕΕ.

(18-10, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

Επανάληψη του βρετανικού φιάσκου από δύο Αμερικανούς στη Δ. Βαγδάτη: Συνελήφθησαν από περαστικούς μεταμφιεσμένοι να πυροδοτούν αυτοκίνητο με έκρηκτικά

Βέβαια ήρθαν τα Χάμβι και τους πήρανε αλλά οι προβοκάτορες τους πλέον και τα λουτρά αίματος ξεσκεπάστηκαν άκομη και για αναγνώστες των Νιού Γιόρκ Τάιμς

Ο Ισραηλινός στρατηγός Στέρν εμποδίστηκε να προσεχηθεί και λιθοβολήθηκε -μέ την οικογένειά του! - από... πιστούς επειδή διηύθυνε την εκκένωση της Γάζας

Νέα έκδοτική επιτυχία από τον συγγραφέα της «Μεταλλικής Καταιγίδας» στη γείτονα, με σενάριο όπου Τούρκοι και Ρώσοι κατακτούν την Ε.Ε. Ο πεινασμένος λαός καρβέλια όνειρεύεται (να κλέψει)

Τόχουμε ξαναγράψει: Ποτέ ένα καθεστώς που μακροημερεύει (κεμαλικό, ναζιστικό ή σιωνιστικό) δεν είναι άσχετο με την κατάσταση της κοινωνίας που το στηρίζει

«Χίτλερ και Μουσολίνι» χαρακτήρισε ο μέγας Μουγκάμπε τους Μπούς - Μπλάιφ στη σύνοδο του ΟΗΕ στη Ρώμη και... παρεξηγήθηκε η Κομισιόν. Άχ, γιατί καλέ;

Άλλος ένας ναζιστής «δόκτωρ θάνατος», κάποιος Χάιμ, πρόκειται να συλληφθεί στην Ισπανία γιατί σκότωσε, λέει, πειραματιζόμενος μιλιούνια Έβραίους

Νούμερο δεν γράφω γιατί αν λαθέψω μπορεί να με πানে μέσα για άμφισβήτηση του Όλοκαυτώματος. Δηλώνω λοιπόν ύπευθύνως ότι θεωρώ όλα όσα γράφουν οι κωλοφυλλάδες για το θέμα θεόπνευστα

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Όχι όμως βέβαια ότι αυτή τη στιγμή φταίει κι όλοι το ίδιο, έτσι; Τα όσα λέει κανείς εναντίον της εκάστοτε αντιπολίτευσης αυτού του άπαιχτου νεοελλαδικού καραγκιόζ-μπερντέ, πρέπει να τα λέει, για να θυμάται απλούστατα το προφανές: ότι ΔΕΝ δικαιούνται να εξαπολύουν μύδρους όσοι (ανεξαρτήτως αποχρώσεως) αεί ταυτά ποιούσιν, όποτε ξαναπαίρνουν τα ήνία. Έχουν δηλαδή μούτρα να φωνάζουν τώρα για την οικονομία, την παιδεία ή την υγεία όλοι οι θλιβεροί ντενεκέδες, που τόσα χρόνια με το ληστρικό τους «εκσυγχρονιστικό όραμα» είχαν βαλθεί να εκμηδενίσουν τα πάντα σ' όλους αυτούς τους τομείς; Έχει μούτρα να έγκλει τον Καραμανλή για παχυδερμίαση το κατεξοχνή παχύδερμο της πολιτικής ζωής, ο θλιβερός υπουργός των Υμίων και μεταπράτης του Ότοσάλαν; Έχουν μούτρα και να μιλούν για υπερίφανη εξωτερική πολιτική οι γκράν μέτρ του γιουσουφασκισμού, αυτοί που de facto αναγνώρισαν γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο και «συννοριακές διαφορές» με τη φασιστογένεση, οι γουγκλινέδες άρχιναϊναϊκοί του Ανανοκοπρίσματος; Νισάφι μωρέ! Δεν μάς τους έχει καταστρέψει (άκόμα) το Άλτζχάιμερ όλων των έγκεφάλους σ' αυτόν τον γελοίο τόπο!

Αυτά όμως, επαναλαμβάνω, τα λέμε μόνο για να μην ξεχνιόμαστε. Από κει και πέρα, είναι φανερό ότι τα βέλη της κριτικής πρωτίστως οφείλουν να απευθύνονται σε εκείνους που έχουν το βάρος της διακυβέρνησης κατά τη δεδομένη στιγμή. Και αυτήν τη δεδομένη στιγμή, άπαξάπασα ή εϋθύνη ανήκει βεβαίως στους κυανούς τυραννόσαυρους, καθότι αυτοί κυβερνούν. Δεν ξέρω φυσικά αν και οι ίδιοι το έχουν καταλάβει ότι κυβερνούν (έννοω ως προς τις εϋθύνες και όχι ως προς την άρπαχτή-έκει μάλλον το κατάλαβαν από την πρώτη μέρα), αλλά η αλήθεια είναι αυτή. Και καιρός είναι σιγά-σιγά κι ο αξιότιμος πρωθυπουργός μας, καθώς πλησιάζει να κλείσει δυό χρόνια στην εξουσία, να το κόψει το προσφιλές του τροπάρι και να πάψει να τα ρίχνει ΟΛΑ στους προηγούμενους, όποτε κάποιος του άσκει κριτική. Καθότι, εντάξει, τα άπνερα των άλλων πράγματι τα λουζόμαστε άκόμα. Τις δικές του όμως εϋθύνες πότε ακριβώς θα άρχισι να τις αναλογίζεται; Όταν θα πάει το πετρέλαιο στα 2 ευρώ το λίτρο; Όταν θα κοντεύουμε να βγοϋμε στη σύνταξη (περί το

Μπορεί μία ιταλική πόλη, σαν τό Μαράνο της Καμπανίας, να ονομάσει όδό Άραφάτ; Ό ισραηλινός πρέσβης λέει όχι, γιατί προσβάλλεται! Τα ίδια κάναν και με άνάλογη περίπτωση πέρυσι στο Έλ Σαλβαδόρ

Καθολικοί και παραδοσιακοί συνέτριψαν ελεύθερη αγορά και Σόρος στην Πολωνία: Ό Κατσίνσκι κέρδισε με 55-45% τον Τράμπ ανατρέποντας τα (στημένα) προγνωστικά

Μέ 49-37 πέρασε τελικά ή CAFTA και στη Νικαράγουα. Σημειώστε πως λίγο μετά από μάς ή φυντανοφυλλάδα έγραφε για τον «διεφθαρμένο Ορτέγκα» χωρίς καν μία νύξη στην κόντρα του με την CAFTA!

Και για την πορεία 1.000.000 μαύρων υπό τον Φάρακαν στην Ουάσινγκτον, μόνο σάχλες είχαν να γράψουν όσοι δεν έκαναν μόκο. Άλλες οι προτεραιότητές τους

Μέ τον έρχομό του Ίορβινγκ στην Έλλάδα, έσπευσε ό «Ίός» στο λασπολογικό του καθήκον. Ναί, καμμιά δουλειά δεν είν' ντροπή αλλά και ή ντροπή δεν είναι δουλειά, ρέεεε!

Διαβάζοντας τον Γ. Χάρη να καταφέρεται κατά της Βουλής των Έφήβων, τρώμαξα: Συμφωνούμε κάπου; Άλλά μετά κατάλαβα: τον πείραξε ό έθνικισμός των παιδιών!

Ό Αυστριακός καγκελάριος καλά ξεγήθηκε: «Δέν πρόκειται να πατήσι τούρκικο ποδάρι στη χώρα μας, είτε μπει ή Τουρκία στην ΕΕ είτε όχι!» Κι έχουμε κι άλλο:

Είπε ή Άγκυρα να συνδέσει με τραίνο Κάρς-Γεωργια-Μπακού παρακάμπτοντας την Αρμενία. Αυτή έσκουξε και Κογκρέσο - Κομισιόν άποδοκίμασαν τό σχέδιο. Άρα;

έτος 2137, έτσι όπως πάει τό ασφαλιστικό; Όταν θα ολοκληρωθεί τό νέο «μεταρρυθμιστικό» εκπαιδευτικό (άνευ φράγκου) πείραμα στού κασιδί τό κεφάλι; Όταν οι Τούρκοι πιλότοι θα φτάσουν μέχρι τη Μύκονο (και θ' άρχίσουν και να προσγειώνονται και για φραπέ); Πότε ακριβώς; Και ρωτάμε έντελώς καλοπροαίρετα, έ; Άς μάς πεί επιτέλους κι εμάς, για να ξέρουμε!

Πέρα όμως από τις πλάκες, ή αλήθεια είναι ήδη άπολύτως όρατή και είναι δυστυχώς άδυσώπητη. Η αλήθεια είναι πως ΚΑΙ αυτή ή κυβέρνηση τυγχάνει ΠΑΝΤΕΛΩΣ άνάξια των περιστάσεων. Τό γεγονός βεβαίως γενικώς δεν μάς αϊφνιδιάζει - τό γνωρίζαμε δά και προεκλογικώς ότι ως επί τό πλείστον έπρόκειτο περί συμφύρατος άσχετων, άταλάντων και έλαχίστων. Είχαμε όμως δυό τουλάχιστον πολύ μικρές και συγκεκριμένες ελπίδες, για: α) κάποιες μικρές διορθωτικές κινήσεις άπέναντι στο άπόλυτο χάος πολιτικής άλαζονείας και οικονομικής άσυνδοσίας που άφησε πίσω του τό πρότερον μοναρχικό καθεστώς και β) κάποιους σχετικά άξιοπρεπότερους χειρισμούς των θεμάτων εξωτερικής πολιτικής (ή έστω πιό τελεσφόρους - ήτοι, στηνόμαστε που στηνόμαστε, τουλάχιστον να παίρνουμε πότε-πότε και κανένα αντίλλαγμα). Είναι όμως πιά φανερό ότι κι αυτές οι ελπίδες μάς άφήλνουνε σιγά-σιγά χρόνους. Είναι τέτοιο τό συνεχώς έπιδεινούμενο οικονομικό μπάχαλο, είναι τέτοια τα κρούσματα κυβερνητικής άνικανότητας και ένιοτε άθλιότητας, μοιάζει τόσο άνεργάτιστος και ό χειρισμός των έθνικων μας θεμάτων, που πλέον τίποτε άλλο δεν μπορείς να πείς...

Και ειδικά ως προς τό τελευταίο - που είναι προκειμένου και τό κυρίως θέμα μας - ή άπογοήτευση είναι πραγματικά καταλυτική, υπό την έννοια ότι ενώ με τα σημιτογιοργγάκια είχαμε συνηθίσει στην άπόλυτη παροχή γής και ύδατος και δεν περιμέναμε πλέον τίποτε περισσότερο, ήρθε μετά ή νϋν κυβέρνηση και κατά τους πρώτους μήνες της παρουσίας της καλλιέργησε όντως κάποιες άμυδρες ελπίδες (κυρίως με τη στάση της άπέναντι στο κατάπτυστο Ανανοκοπρίσμα). Στη συνέχεια όμως ή προσέγωση έπληξε πραγματικά άνάμαλη. Ίδιες παλινωδίες με τους προηγούμενους, ίδιος ένδοτισμός, άπαράλλαχτη (να μην πώ και πιό άπροκάλυπτη) άνευ όρων πρόσδεση στο άμερικάνικο άρμα. Να μην παρεξηγηθοϋμε βεβαίως: αλλαγή έπί της ουσίας της έξωτερικής πολιτικής είναι προφανές ότι οϋδεπώποτε άναμέναμε, καθότι τις δυνατότητες που έχει τό έλλαδικό προτεκτοράτο έδω και

Άρα δέν χροιάζεται νασαι ύπερδύναμη για να δηλώσεις παρών. Δυστυχώς τό λουρί των δικων μας είναι πολύ κοντό, γαμώτο...

Λοιπόν αυτό τό «νοσηρό» κλίμα των σκανδάλων τό γουστάρω πολύ: Και οι κυβερνώντες να φοβούνται μά και οι τέως να άνησυχούν για τυχόν εκδίκηση των νϋν

Την επαναφορά του πολυτονικού ζητά και ή Εκκλησία - καιρός πιά να δηλώσει παρών όποιος παραμένει ζωντανός

Σύγκρουση Δημοκρατικών - Ρεπουμπλικάνων σε θρακικό έδαφος: Μετά τό Γιωργάκι μάς έρχεται ή Ντόρα

Συνέδριο στη Σόφια: «Βουλγαρικές νησίδες στον γλωσσικό χάρτη των Βαλκανίων» με άναφορές στα πομάκικα και στο σλαβικό ιδίωμα της Μακεδονίας. Ένδιαφέρον ήχει

Καίριο έρώτημα του στρατηγού Βουλουτιάδη: Γιατί, σε αντίθεση με τους Γερμανούς, οι Βούλγαροι δεν ζήτησαν ποτέ συγγνώμη για όσα κάναν σε Μακεδονία και Θράκη;

Εκπαιδευτικά προγράμματα για την Ακρόπολη (5/11 - 5/12) στο Μουσείο Αρχαιοφίλων Αλεξανδρούπολης. Εϋθύνη γονιών και δασκάλων να πανε όλα τα παιδιά μας

Αξιοπρόσεκτη ή πρόταση Λίτσου για δημιουργία ύπερκομματικού Συντονιστικού (με όλη την τοπική ήγεσία, 30 νοματάρια) ύπέρ της Ροδόπης. Να δούμε αντιδράσεις.

Η Έλληνοβουλγαροτουρκική συνεργασία κατά του χρυσού έδραιώθηκε με 300 Θρακιώτες στο Κρούμοβγκραντ. Κέρδος μέγα.

Νά ονομάζεις «τουρκομουσουλμανική» ή μειονότητα ή να χειροκροτάς κάθε κλανιά του Προξένου δεν άρκει. Ά, να κάψει στην πλατεία την έλληνική σημαία, μάλιστα, θά στηριχθείς για δήμαρχος Κομοτηνης...

ακριβώς 175 χρόνια τις γνωρίζουμε πολύ καλά - δεν είμαστε δά άνιστόρητοι κι αϊθεροβάμονες βλάκες. Από τό σημείο αυτό όμως μέχρι τό άπόλυτο γιουσουφασκικό δόγμα «τά δίνω όλα και δεν διεκδικώ ούτε καν τα αϋτόνόητα» ή άπόσταση είναι τεράστια, δεν νομίζετε; Υπάρχουν δίπλα μας κράτη μικρότερα και πιό άνίσχυρα από εμάς (κάτι Άλβανίες, κάτι Σκόπια - εκεί κι αν μιλάμε δηλαδή για προτεκτοράτα), που όμως κατορθώνουν την ύποταγή τους να την εξαργυρώνουν με άπτα κέρδη. Οι ήμέτεροι εκάστοτε κυβερνητικοί χάσκακες έως πότε δηλαδή θα εξαργυρώνουν τη δική μας ύποταγή με άέρα κοπανιστό;

Και φυσικά δεν είναι μόνο αυτό! Είναι και τό ότι ΚΑΙ αυτό, όπως φαίνεται, δεν έβλουν και να μιλάμε κι από πάνω! Πάς να τους πείς κάτι, ρε παιδί μου, κι άμέσως τσιτώνονται! Τόν είδατε για παράδειγμα τον πρωθυπουργό μας πως τά πήρε στο κρανίο, τότε που τόλμησε να πεί δυό κουβέντες παραπάνω ό Άνθιμος; Λιοντάρι άνήμερο, βρέ, μύγα στο σπαθί του δεν σπλάνει τό θηριό (έ, μη βλέπετε τώρα που πήγε μετά και την κατάπτε άμάσητη την Τουρκοένταξη χωρίς να βγάλει κιχ - δηλαδή εκεί «σφάξε με ύπερατλαντικό άγά μου ν' άγιάσασ», κατά τα άλλα όμως ύποδείξεις δεν δεχόμαστε). Ίδιοι δηλαδή με τους προηγούμενους πানে να μάς βγοϋν σιγά-σιγά κι αυτοί; Παρομοίως ακριβοί στα πίτουρα και φτηνοί στ' άλεύρι; Με άνάλογα συμπτώματα άλαζονείας και νεοπλουτίστικου συνδρόμου Luis XIV, με άνάλογες αντίληψεις περί δημοκρατίας («εσείς άπλά κάθε τέσσερα χρόνια θα ψηφίζετε και μετά τουμπέκι ψυλοκομμένο», «τώρα ύπάρχει πλέον άρμόδια κυβέρνηση» και άλλες παρόμοιες κρετινικές καφροθεωρίες για τριτοκοσμικούς χαχόλους που ζούν άκόμα πάνω στα δέντρα); Κατά κει δυστυχώς δείχνει να ηγναινει τό πράγμα - και αυτό είναι άσφαλώς ένα άκόμη έπιπλέον πολύ άνησυχητικό φαινόμενο ...

Βεβαίως, για να είμαστε άπολύτως ειλικρινείς (και δίκαιοι), οφείλουμε να όμολογήσουμε ότι αυτή ή κυβέρνηση δεν είναι (άκόμη) ή χειρότερη όλων των έποχών (εϋτυχώς τό ρεκόρ της προηγούμενης φαντάζει άκόμη άόλυτο και άπλησίαστο). Πρόκειται όμως για μία διαπίστωση που δεν ξέρω πόσο παρήγορη μπορεί τελικά να θεωρηθεί. Στο κάτω-κάτω, διάολε, δεν βρίσκονται στην έξουσία παρά μόλις έναμιση έτος, πότε δηλαδή να προλάβουν να τό σπάσουν τό ρεκόρ; Με άλλα λόγια, τίποτε δεν μάς λέει ότι τελικά δεν θα προλάβουν. Και χρόνο έχουν και - πολύ φοβάμαι - όλες τις προδιαγραφές...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ